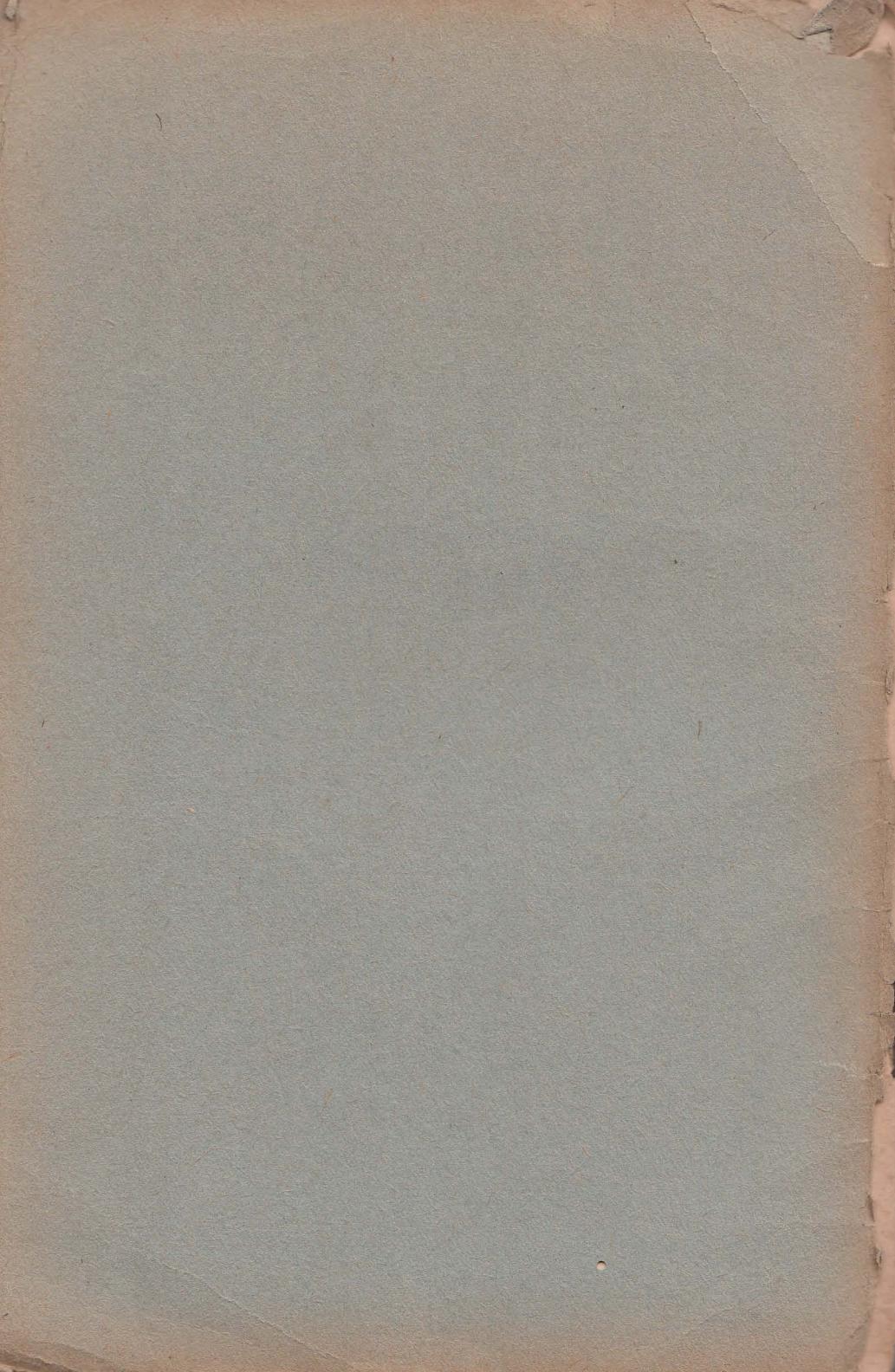

3067
6/10

சமுகவியல் மூலக் நோட்பாடு

MR. SIVA. JOTHILINGAM
B.A (Hons) Po-Sc., Dip-IN-IA (BCIS),
Teacher,
Good Shepherd Convent,
COLOMBO-13.

தேசிய உயர் கல்விச்
சான்றிதழ் ப் பரிட்சைக்குரியது
(1ஆம் பகுதி)

தேசிய உயர் கல்விச் சான்றிதழ்ப் பரீட்சைக்குரியது

சமூகவியல் மூலக் கோட்பாடு

முதற்பகுதி

மல்சிறி டயஸ்

பி. ஏ. (சிற) இல., எம். பில். (யோக—இங்கிலாந்து)

றமணிஜயதிலக

பி. ஏ. (சிற) இல., பி. பில் (இல.)

கே. எல். சந்திரதிலக

MR. SIVA. JOTHILINGAM
B A (Hons) Po-Sc., Dip-IN-IA (BCIS),
Teacher,
Goodshepherd Convent,
COLOMBO-13.

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்

முதற் பதிப்பு 1976

இரண்டாம் பதிப்பு 1976

பதிப்புரிமை அரசினர் க்கே

சிங்கள மூலநூல் ஆக்கியோர்:

அத்தியாயம் 2

மஸ்திரி டயல்

விரிவுரையாளர்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கொழும்பு வளாகம்

அத்தியாயம் 3

உமணிஜயதிலக

விரிவுரையாளர்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கொழும்பு வளாகம்

அத்தியாயம் 1

கே. எஸ். சந்திரதிலக

முகாமை ஆலோசகர்

தேசிய முகாமை நிறுவனம்

சிங்களத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்தவர்:

ஐ. தம்பி முதற்

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்

சரவை வாசித்தவர்:

ராதா த சில்வஸ்

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தால் *

இலங்கை அரசாங்க அச்சகக் கூட்டுத்தாபனத்தில்
ஆச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

சமுகவியல் மூலக் கோட்பாடு
முதற்பகுதி

முகவரை

சிரேட்ட துணைக் கல்வித் தரத்துக்கு 10, 11 ஆம் தரங்களில் கற்பிக்கப்படும் சராண்டுப் பாடநெறி-இன்றைய அரசாங்கம் புகுத்தியுள்ள புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்களில் மூன்றுவது படியாக அமைகிறது. இந்நெறியைப் பயின்றுமுடித்த மாணவர் தேசிய உயர் கல்விச் சான்றிதழிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுத் தகுதியுடைய ராவர்.

இப்பாடநெறி மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது, அவையாவன,

(அ) கட்டாய பாடங்கள்

(ஆ) விருப்பத்துக்குரிய பாடப்பிரிவுகள்

(இ) திட்டவேலை

சிரேட்ட துணைக் கல்வித் தரத்துக்கான புதிய பாடவிதானம் 59 இற்கும் கூடுதலான பாடங்களைக் கொண்டது. இப்பாடங்களைப் பயிலும்போதும், பயிற்றுவிக்கும்போதும் மாணவரும் ஆசிரியரும் எதிர்நோக்கத்தக்க இடர்ப்பாடுகள் சிலவற்றிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கும் முகமாக பல்வகைப் பாடத்துறைகளில் சிறந்து விளங்கும் அறிஞர்களின் உதவியுடன், நூல்கள் தொகுக்கப்படுகின்றன. இந்நூல்களைத் தவணைக்குத் தவணை நியாயமான விலைகளில் மாணவருக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் வகையில், முறைமையான திட்டமொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பாடங்களில் விசேட பாடநூல்களாக இத்தொகுதிகளைத் தொகுத்து வெளியிடவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

கடந்த காலத்தில் மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் மட்டுமே குறிப்பிட்ட சில பாடநூல்கள் சேர்க்கப்பட்டமையாலும், புதிய பாடவிதானம் பழையதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாயிருப்பதாலும், இந்நூல்கள் மாணவருக்கும் ஆசிரியருக்கும் ஒருங்கே வழிகாட்டிகளாக அமையும் என்பதால் இவற்றைத் தயாரிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொள்வர்.

சிரேட்ட துணைக் கல்வித் தரக்கல்விக்குக் குறித்த நூல்களை வெளியிடத் தேவையில்லை என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுள் உலகின் மொத்த அறிவு இருமடங்காகிவிடுமென நம்பப்படுகிறது. எனவே எந்தப் பாடநூலும் முழுமையாகத் தொகுக்கப்பட்டதாகாது; சில வரு

டங்களுள் வழக்கொழிந்தும் விடலாம். பெரும்பாலான நாடுகளில் ஒன்னா கல்விமான்கள் உயர் கல்விக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் மாணவர், தங்கள் அறிவுப் பேற்றுக்கு தனித்த ஒரு நாலில் மட்டும் தங்கியிருப்பதைத் தவிர்த்து, நூல்நிலையங்களைப் பயன்படுத்திப் பிறநூல்கள், புதினத்தாள்கள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றை வாசித்து அறிவை விரிவாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆகவே, மாணவர் தாமாக மேற்கொள்ளவேண்டிய விசேட பணி யோன்று யாதெனில், நூல்கள், சஞ்சிகைகள் வாயிலாகத் தம் அறிவை விருத்திசெய்து கொள்ளலாகும். எனினும் அவ்வாரூண நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் பெறுவதில் எமது மாணவருக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டே இந்நூல்களைத் தயாரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதை என்று விசேடமாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

குறித்த பாடங்கள் சிலவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் விரிவான பாடத்திட்டங்களும் பொருத்தமான நூற்பட்டியல்களும் பாடசாலைகளுக்கு ஏலவே அனுப்பப்பட்டுள்ளன. பாடசாலை நூல் நிலையங்களை விருத்திசெய்வதற்காக, இந்நிலைக் கல்விக்குத் தேவையான நூல்கள் இவ்வாண்டிலும் கடந்த ஆண்டிலும் மேற்படி நூல்நிலையங்கள்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் ஆசிரியருக்குச் சேவைக்காலப் பயிற்சி ஒன்றும் நடைமுறையிற் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல்கள் பற்றிய தங்கள் ஆலோசனைகளும், விமரிசனங்களும் உவந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். வெளியிடுதற்கு இருதிப் பிரதிதயாரிக்கப்படும்போது தங்கள் ஆலோசனைகளைக்கட்டு விசேட கவனம் செலுத்தப்படும். தங்கள் ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளருக்கு அனுப்புவீர்களாயின் நாம் நன்றியுடையோம்.

பொருள்டக்கம்

பட்டகம்

1.1 தனியாள்.....	1
1.2 சமூகப்படுத்தல்.....	11
1.3 தனியாளிடத்தில் சமூகத்தின் செல்வாக்கு.....	19

1.1 தனியாள் மனிதனும் பரம்பரை இயல்புகளும்

சமூகவியலெனப்படுவது, மனிதனுடைய சமூக நடத்தை பற்றி யும் அவன் வாழும் சமுதாயத்தின் அமைப்புப்பற்றியும் ஆராய்கின்ற ஒரு துறையாகும். ஒரு மனிதனுடைய ஆரம்பகால வளர்ச்சிக்கும் அவன் சமுதாயத்திலே நடந்து கொள்ளுகின்ற முறைக்கும் ஒரு தொடர்பு உண்டு என்று சமூகவியலரினார் கருதுகின்றமையினால், மனிதனுடைய ஆரம்ப உயிரியல் வளர்ச்சி பற்றி விளங்கிக்கொள்வது முக்கியமாகும்.

மனிதன் ஒரு தனிக் கலத்திலிருந்தே தோன்றுகின்றன. பெண்ணின் குவினதும், ஆணின் விந்தினதும் சேர்க்கையினால், நுகம் எனப்படும் ஒரு கலம் உண்டாகின்றது. மனிதனுடைய உற்பத்திக்கு மூலகாரணமான இக்கலம், அவன் பிறப்பதற்கு ஏறக் குறைய 9 மாதங்களுக்கு முன்னர் உருவாகின்றது. எந்த ஓர் உயிரியிடத்திலும் சில பரம்பரை இயல்புகளைக் காணலாம். ஆகையினாலே, ஒரு கலத்திலிருந்து தோன்றும் இம் மனிதன் எங்ஙனம் இப்பரம்பரை இயல்புகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றன? அவை எங்ஙனம் விருத்தியடைகின்றன? எனும் வினாக்கள் இவ்விடத்திலே எழுகின்றன.

மனிதனுடைய உடல் இயல்புகளுக்கு மாத்திரமன்று அவனுடைய குணுதியங்களுக்கும் இத்தனிக் கலமே அடிப்படையாகும். நுகமெனப்படுவது மிகவும் விரைவாக வளர்ச்சியடைகின்றது. 1/200 அங்குலம் நீளமுடைய இந்நுகம் கருப்பையின் பாதுகாப்பான குழலில் இரண்டு கலங்களாகப் பிரிந்து வளர்ச்சியடைய ஆராட்பிக்கின்றது. இரண்டாகப் பிரியும் ஒவ்வொரு கலமும் மேலும் இவ்விரண்டாகப் பிரிகின்றன. இங்ஙனம் இவை தொடர்ந்து பிரிவடைவதனால், ஒன்றாக இருந்த கலம் 2, 4, 8, 16, 32, 64 என்றவாறு விரைவாக எண்ணிக்கையிற் பெருக உயிரியனுடைய உடம்பிலுள்ள பல்வேறு உறுப்புகளும் சிறிது சிறிதாக உருவாகின்றன. இருதயம் ஆரம்பத்திலே ஒரு சாதாரண குழல்போலவே உருவாகின்றது. நுகம் உருவாகி மூன்று கிழமைகளின் பின்னர் இக்குழல் உருவாகித் துடிக்க ஆரம்பிக்கின்றது. 8 ஆவது கிழமை பளவில் கரு 25 மில்லி மீட்டர் (ஓர் அங்குலம்) நீளமுடையதாகவும் எல்லா உறுப்புகளையும் உடையதாகவும் இருக்கும். இதன் பின்னர்

ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியிலே எல்லா உறுப்புகளும், அவயவங்களும் உருவிற் பெருக்கின்றன. ஒரேயொரு கலத்திலிருந்து ஆரம்பித்த கரு, ஏறக்குறைய 268 நாட்களில் பூரண வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு சிகவாகின்றது.

இந்துகம் மூன்று முக்கியமான பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. கரு, சைல-பிலாஸ்மா, கலத்தைச் சுற்றியுள்ள திரவவிஷையம் என் பனவே அம்மூன்று பகுதிகளும். கலத்தைக் கருவே கட்டுப்படுத்துகின்றது. குவின் கருவும், விந்தின் கருவும் ஒன்று சேருவதன் மூலமே நுகக்கரு உண்டாகின்றது. கலம் இரண்டாகப் பிரியும் போது நுகக்கருவும் பிரிகின்றது.

கருவிலே நிறவுருக்கள் அல்லது குரைம்சோம்கள் எனப்படும் விசேட பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனுடைய விந்துக் கலத்திலே 23 நிறவுருக்கள் காணப்படும். பெண்ணினுடைய குவி லும் 23 நிறவுருக்களே காணப்படும். ஒவ்வொரு நிறவுருவும் மிகச்சிறிய பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும். இலத்திரன் நண்ணக்குக் காட்டி ஒன்றுக் கூடாகப் பார்த்தோமாயின், நிறவுரு எமக்கு ஒரு விதையைப் போலவே தோன்றும். கலக்கருவிலே நிறவுருக்கள் சோடி சோடியாகவே காணப்படும். இச்சோடிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும். இதன்படி மனிதன் கலக்கருக்களிலுள்ள எல்லா நிறவுருக்களும் ஒன்றுடனேன்று பின்னப்பட்ட இரு சங்கிலி களாக இருக்கும். அத்துடன், முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, ஒவ்வொன்றும் 23 நிறவுருக்களைக் கொண்டனவாக இருக்கும்.

குலக் கருக்களிலும், விந்துக் கருக்களிலும், கருக்கள் சோடி சோடியாக வன்றித் தனித்தனியே காணப்படும். மனித விந்துக் கரு, குலக்கரு ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் 23 சோடி நிறவுருக்கள் காணப்படும். நுகம் உருவாகும்போது, குவின் 23 நிறவுருக்களும் விந்தின் 23 நிறவுருக்களும் ஒன்றுசேருவதனால் கிடைக்கப்பெறும் 46 நிறவுருக்களும், இவ்விரண்டாகச் சேருவதனால் 23 சோடிகள் உண்டாகின்றன. இவை அளவிலும் தோற்றுத்திலும் தன்மையிலும் வேறுபட்டனவாகும்.

நிறவுருக்களாக அமைந்துள்ளனவாகத் தோன்றும் மனிதோன்ற சிறிய பகுதிகள் பரம்பரையலகுகள் எனப்படும். மனிதனுடைய உடலியல்புகள் முதலியன் இந்தப் பரம்பரை அலகுகளினுலே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தாய், தந்தை ஆகிய இருவரிடத்திலுமிருந்தும் வரும் பரம்பரை அலகுகள் ஒன்று சேரும் போது அவற்றிடை பலவகையான இடைத்தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதன்படி, மனிதனிடத்திற் பலவேறு இயல்புகள் உண்டாவதற்குரிய காரணம் பரம்பரையலகுகள் நுகக் கலத்திற் செலுத்தும் செல்வாக்கேயாகும். தோல் நிறம், கண்களின் நிறம், தலைமயிர் நிறம் ஆகியவற்றை உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

தாய், தந்தையருடைய நிறம் எதுவாயிருப்பினும், அவர்களுடைய பரம்பரையலகின் நிறத்தைப் பொறுத்தே பிள்ளையினுடைய நிறம் அமையும். பரம்பரையும் வந்த இயல்புகளையே பிள்ளை பெற்றேரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. தோல் நிறம் போல, நுண்மதி, ஒழுக்கம் ஆகியனவற்றையும் இயற்கையான வல்லமைகளையும் மேற்கண்டவாறே மனிதன் பெறுகின்றன. ஆயின், ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரிடத்திலும் ஒரே இயல்புகளைக் காண்முடியாது. ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியிலும் வேறுபாடுகளை நாம் காண்கின்றோம்.

ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சகோதரங்கள் மத்தியிலுமே வேறு பாடுகள் காணப்படுவதற்குரிய காரணங்கள், பெற்றேருடைய பரம்பரையலகுகள் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரிச் சேருவதில்லை என்பதும், இந்த அலகுகளுக்கிடையிலே ஏற்படும் தாக்கம் எப் பொழுதும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை என்பதுமாகும். மனிதர் களுக்கிடையிற் காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்குரிய காரணங்கள் இவையேயாம். ஆயின் ஒரே மாதிரியான இரட்டையர்களுடைய பிறப்புரிமைகள் எல்லா வகையிலும் ஒத்தனவாக இருக்கும். நுகம் முதன்முறையாகப் பிரியும்போது உண்டாகும் இரு கலங்களும் பிரிந்து புறம்பு புறம்பாக வளருவது காரணமாகவே, இரட்டையர் பிறக்கின்றனர். இவர்கள், ஒரே மாதிரியான நிறவருக்களையும் பரம்பரையலகுகளையும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். ஆகையினாலே, ஒத்த உடல் தோற்றத்தினையுடைய இருவரைக் காணும் போது அவர்களை இரட்டையர்கள் என்று நாம் கூறக்கூடும். ஆனால் ஆண் சகோதரர்களுக்கிடையில் ஒரே இயல்புகளைக் காண்முடியாது. தாயினுடைய இரண்டு குல்கள் தந்தையினுடைய இரண்டு விந்துகளுடன் புறம்பு புறம்பாகச் சேருவதன் மூலமே இவர்கள் தோன்றுகின்றனர். இவர்களுடைய உடல் இயல்புகளிற் காணப்படும் வேற்றுமைக்கு இதுவே காரணம். நுண்மதி, குணம், இயற்கை வல்லமைகள் ஆகியன பரம்பரையைச் சார்ந்தனவாக டாவின் தனது கூர்ப்புக் கொள்கையிற் கூறவில்லை. ஆயின் ஒரு மனிதனுக்கு ஓரளவுக்கேனும் பரம்பரை மூலம் கிடைக்கக்கூடும் குணத்திசயங்கள், கலாசாரம், சமூகச்சுழல் ஆகியவற்றுக்கேற்ப அபிவிருத்தியடைய வேணும் மாற்றமடையவேணும் இடமுண்டு. எவ்வாறுயினும், மனி தனுடைய தோல், தலைமயிர் ஆகியவற்றின் நிறங்கள் பரம்பரையினாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

பல்வேறு மனித வர்க்கத்தினரிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளை நோக்கும்போது, அவற்றுக்கும் காரணம் பரம்பரையே என்பது தெளிவு. தோல் நிறம், ஒவ்வொரு வர்க்கத்தினருக்கும் உரிய பரம்பரை இயல்பாகும். நீக்குரோவரின் கறுப்பு நிறமும், மொங் கோவியருடைய மஞ்சள் நிறமும், பறங்கியருடைய வெள்ளை நிறமும், இந்திய இனத்தவர்களுடைய கறுத்த, வெண்மை நிறங்களும்

அந்த அந்த வர்க்கத்தினருடைய பரம்பரைச் சொத்தாகும். இப் படியான், இயல்புகளைக் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் எந்த மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், என்று கூறலாம். இவை பரம்பரையாகக் கிடைக்கப்பெறும் இயல்புகள் என்று கணிக்கப்படக்கூடினாலும், இவை மனிதன் வாழுகின்ற புவியியற் சூழலிலும் ஓரளவுக்குத் தங்கியுள்ளனவாகும்.

அவ்வாறே ஒரு மனிதனுடைய உடல் அம்சங்கள், வல்லமைகள் போன்ற இயல்புகள் அவனுக்குப் பரம்பரை மூலமே கிடைக்கின்றன என்று கூறலாம். ஆயின், பரம்பரை மூலம் ஒரு மனிதனுடைய இயல்புகள் நிர்ணயிக்கப்படினாலும், அவற்றின் அபிவிருத்தியும், திரி பும் அவன் வாழும் சமூகச் சூழல், கலாசாரம் ஆகிய காரணிகளிற் பெரிதும் தங்கியிருக்குமென்பது தெளிவு.

சமூகவியலுடன் சம்பந்தப்பட்ட உயிரியற் காரணிகள்

பரம்பரையாகச் சில இயல்புகளுடனேயே மனிதன் சமுதாயத் திலே பிறக்கின்றனஎன்று கடந்த பகுதியிலே கண்டுள்ளோம். இவனுடைய சமூக நடத்தை, உயிரியற் காரணிகள் என்பவற்றில் எவ்வளவு தூரம் தங்கியுள்ளதென அடுத்ததாக ஆராய்வோம். மனிதனுடைய ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் உயிரியற் காரணங்களுக்கு முள்ள தொடர்பினைச் சுருக்கமாகவும், குறிப்பாகவும் எடுத்துக் கூறுதல் சலபமான காரியமன்று. ஆயினும், ஒரு மனிதனுடைய ஆளுமை வளர்ச்சியானது பரம்பரை இயல்புகள், உடன் பிறந்த பண்புகள், முதிர்ச்சி சம்பந்தமான உடற்காரணிகள் ஆகியவற்றிலே தங்கியுள்ளதென்பது தெளிவு.

உயிரியற் காரணிகளின் அடிப்படையிலேயே மனிதன் சமூக வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கின்றன என்பதை முக்கியமான உண்மையாக எடுத்துக்கொண்டால் அது பற்றி ஆராயும்போது அதனை நாம் மூன்று அமிசங்களாகப் பிரித்தல் வேண்டும். அதாவது இசை வாக்கம், பரம்பரைவியல், இயற்கைத் தேர்வு என்று மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தல் வேண்டும்.

விலங்கின வரலாற்றை நோக்கும்போது, சூழலிற் காணப்பட்ட சமூகத் தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே உடலிசைவாக்கமும், நடத்தை இசைவாக்கமும் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதைக் காணலாம். இந்த இசைவாக்க இயல்புகளை மனிதனிடத்திலும் பார்க்க விலங்கு களிடத்திலே நாம் தெளிவாகக் காணலாம். குரங்குக்குட்டி மரங்களிலே தாவுவதற்கும், மரக் கிளைகளிலே வாழ்வதற்கும் தன் நுடைய பெற்றேரிடமிருந்தே கற்றுக் கொள்ளுகின்றது. மனிதக் குழந்தை நெடுங்காலம் மற்றவர்களிலே தங்கியிருக்கின்றது. இதன் படி, மனிதக் குழந்தை, சமூக நடத்தையைக் கற்றுக் கொள்ளும் போது வளர்ந்தவர்களுடன் பழகும் முறைகளுக்கு உயிரியல் தேவை களே காரணம். குழந்தையினுடைய உயிரியல் தேவைகளான பசி,

விடாய், நித்திரை போன்றவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதற்குக் குழந்தைக்கு மற்றவர்களுடைய உதவி வேண்டும். இங்ஙனம், இவை போன்ற உயிரியற் காரணிகளிலேயே குழந்தையினுடைய சமூக நடத்தையும் தங்கியிருக்கின்றது. ஆரம்பத்திலே, அழுது அதன் மூலம் மற்றவர்களுடைய கவனத்தைத் தன்பால் ஈர்க்கும் பிள்ளை, பின்னர் தனது தேவைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் அழுகின்றது. இது ஓர் இசைவாக்கச் செயலாக அமைகின்றது. தாயினுடைய முலைகளிலிருந்து பாலை உறிஞ்சிக் குடிக்கும்பிள்ளை பாற்போத்தல் போன்றவற்றிலிருந்து உறிஞ்சிக் குடிப்பதற்கும் இசைவாக்க மூலம் பழகிக் கொள்ளுகின்றது.

விலங்குகளைப் பார்க்குமிடத்து, அவை தம் இனத்தைப் பின் பற்றியே தம் குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டுதல், உணவு தேடுதல், தேக்ததைச் சுத்தப்படுத்தல் போன்ற செயல்களைச் செய்வதைக் காணலாம். ஆயின், அவற்றுக்கும் அடிப்படை உயிரியற் காரணி களேயாகும்.

மனிதக்குழந்தை தாய் தந்தையரை அடையாளங்கண்டு கொள்ளுதல், தனக்குப் பழக்கமானவர்களைக் கண்டு சிரித்தல் போன்ற செயல்கள் மூலம் ஊடாட்டச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றது. தாயும் மற்றவர்களும் எப்பொழுதும் குழந்தைக்குப் பக்கத்தில் இருந்து அதனை நன்கு கவனிப்பதனால் அதனுடைய சமூக நடத்தை வளர்ச்சியடைகின்றது. சிறு குழந்தை, தனக்குப் பழக்கமானவர்களைக் கண்டு சிரிப்பது போலவே பழக்கமில்லாதவர்களைக் கண்டு பயப்படுதல், அழுதல் போன்ற செயல்கள் உயிரியற் காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக நடத்தைகளாகும். மற்றவர்களைப் பின்பற்றியே சிறு குழந்தை இவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றது. நிதமும் சந்திப்பவர்களுடன் உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல், பழக்கமற்றவர்களைக் கண்டு பயப்படுதல் போன்ற நடத்தைகள் தற்பாதுகாப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டனவாகும்.

மனிதனுடைய முதலாவது சமூக நடத்தையாவது அழுகை என்று கொள்ளலாம். அத்துடன் அது ஒரு விளைவினையுமாகும். உணர்ச்சி, பசி போன்ற பல உடற்றெழுமில் மனவெழுச்சிகளைக் கொண்டு இந்த விளைவினையை விளக்குதல் கூடும். சிறிது காலத்தின் பின்னர் அழுவதற்குப் பதிலாகக் குழந்தை, படிப்படியாகச் சொற் களைக் கையாள ஆரம்பிக்கின்றது. அதன் பின்னர், தனக்கு உதவி தேவையானபோது அழாது தன்னுடைய தேவைகளைக் கூறுகின்றது. இது பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்திய உளவியலறிஞருள் ஓலி என்ற உளவியலறிஞர் கூறியுள்ள கொள்கைக்கேற்ப 2 மாதத்திலிருந்து 21 மாதம் வரை, குழந்தைகள் பழக்கமற்றவர்களைக் கண்டு பெரும்பாலும் அழுவதைக் காண்கின்றோம். பெற்றேரூடன் உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்குக் குழந்தை அழுவதும், சிரிப்பதும் இவை போன்ற பிற செயல்களில் ஈடுபடுதலும் உயிரியல் முறை

யில் மனிதனுக்குச் சொந்தமான அடிப்படை நடத்தைகளாகும்.

இவ்வாறே, மனிதனிடத்திற் காணப்படும் மற்றுமொரு உயிரி யல் தேவையான நித்திரை மூலம் சிறு பிள்ளை தனக்கு வேண்டிய சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. இந்தத் தேவையும் வளர்த் தவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றாகும். வேண்டியபோது, வேண்டியவுடனே, நித்திரை செய்யும் வாய்ப்பு குழந்தைக்குக் கிடைப் பதில்லை. இதுவும், மற்றொருவருடைய உதவி வேண்டி நிற்கும் ஒரு நடத்தையாகும். அதாவது, தாய்தந்தையருடன் அல்லது மற்றும் வளர்த்தவர்களுடன் குழந்தை கொண்டுள்ள ஊடாட்டங்கள் நித்திரையிலும் செல்வாக்குடையனவாகும். தாலாட்டுப்பாடி அல்லது பிறிதொரு முறையைக் கையாண்டு, தாய் பிள்ளையைத் துயில்ச் செய்வதை நாம் அறிவோம்.

ஆயினும், ஒருவனுடைய உயிரியல் நிலைமை, அவனுடைய சமூக நடத்தைக்குப் பெரும்பாலும் காரணமாக இருக்கின்றது என்பது மேற்கொண்டு ஆராயும்போது எமக்குத் தெளிவாகும். இத்தேவை களைத் திருப்தி செய்வதன் பொருட்டு, அவன், தான் வாழும் சமுதாயத்துடன் சமூக நடத்தைகளில் ஈடுபடுகின்றன. இங்ஙனம், இவன் பின்னர் படிப்படியாக சமூகப்படுத்தல் செயல்களிலும் ஈடுபடுகின்றன. ஆரம்பத்தில், முயற்சியின்றியே சமூக நடத்தையில் ஈடுபடும் மனிதக் குழந்தை பின்னர் படிப்படியாகத் தான் வாழுகின்ற சமூகத்துடன் உறவுகளை ஏற்படுத்தி சமூகப்படுத்தல் மூலம் தனது நடத்தையை அபிவிருத்தி செய்கின்றது.

மனிதனுடைய உடல் வளர்ச்சியுடன் அவனுடைய தேவைகளும் அதிகரித்திருக்கின்றன. சிறு பராயத்தில் நித்திரை, பசி, விடாய் போன்றனவாக இருந்த தேவைகள் பின்னர் எண்ணிக்கையில் அதிகரிக்கின்றன. அதாவது, விளையாடுதல் போன்ற பல்வேறு சமூக உறவுகளில் ஈடுபடவேண்டிய தேவைகள் ஏற்படுகின்றன. தாயினுடைய அங்புடனும், பாதுகாப்புடனும் திருப்தி கண்டகுழந்தை வளர்ந்ததும் மற்றவர்களுடைய கணிப்பு, நட்பு, உறவு ஆகியவற்றை விரும்புகின்றது. மனிதனுடைய உயிரியல் வளர்ச்சிக்கு மூல காரணமான விடயங்களே இவற்றுக்கும் காரணங்களாகும். இப்பருவத்திலே ஒரு பிள்ளை, ஒத்த வயதினையுடைய கூட்டத்தினருடன் சேருதல், நன்பர்களுடன் விளையாடுதல் போன்ற சமூக நடத்தைகளில் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். கட்டிளம் பருவத்தை அடைந்ததும் பால் தேவைகளும், வேறுபல தேவைகளும் உண்டாகின்றன. இவற்றைத் திருப்திப்படுத்துவதன் மூலமும் ஒருவன் சமூக உறவுகளில் ஈடுபடுகின்றன.

இங்ஙனமாக, மனிதன் பிறந்தவுடன் ஆரம்பிக்கின்ற இந்த அழுகை மூலம் ஏற்படுகின்ற சமூக நடத்தைகளில் இருக்கும் வரை அவன் ஈடுபடுகின்றன் என்பதைச் சமுதாயத்திலே காண

லாம். இச்சமூக நடத்தைகளுள் பெரும்பாலானவை, குழற்காரணி யிற் போலவே மனிதனுடைய உயிரியற் காரணிகளிலும் தங்கியுள்ளன.

முதிர்வு

மனிதனுடைய உடல் இயல்புகள் பெரும்பாலும் பரம்பரையுடன் தொடர்புடையன. மனிதனுடைய பரம்பரை சம்பந்தமாக, மேற்கூறப்பட்டுள்ள உண்மைகளின்படி மனிதன் கருப்பையில் இருக்கும் போதே அபிவிருத்தி ஆரம்பிக்கின்றது என்பது தெளிவு. கருவுண்டாகி நான்காம் மாதத்திலிருந்து 9 ஆம் மாதம் வரை கருப்பையினுள் ஏற்படும் அபிவிருத்தி மிகவும் தூரிதமானது. பிறப்பின் பின்னரும் பிள்ளையினுடைய உடல் வளர்ச்சிக்குத் தாயினுடைய உதவி வேண்டப்படுகின்றது. குழந்தையினுடைய அங்கங்கள் வளர்ச்சியடைய அது தனது குழலிலுள்ள பல்வேறு பொருள்களை அறிந்து கொள்கின்றது. ஆண் பிள்ளைகளினுடைய வளர்ச்சி பெண் பிள்ளைகளினுடைய வளர்ச்சியை விட அதிகம். அவர்களினுடைய உடல் நிறையும், தசை வளர்ச்சியும் அதிகமாக இருக்கும்.

பிறக்கும்போது ஒரு குழந்தையின் நிறை சாதாரணமாக 6 இருத்தல் தொடக்கம் 7-8 இருத்தல் வரை இருக்கும். ஆயின், 6 மாதத்தில் 13-15 இருத்தலாகவும், 12 மாதத்தில் 18-21 இருத்தலாகவும் அதிகரிக்கின்றது. முதல் மாதம் ஏறக்குறைய முழு நேரமும் நித்திரை செய்கின்ற குழந்தை ஒரு மாதத்தின் பின்னர் தொடுகை, சூடு, குளிர், சுவை, இருள் ஆகியன பற்றி அறிந்து கொள்ளுகின்றது. இரண்டு மாதங்களில் அழும்போது குழந்தையின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வருவதைக் காணலாம். 3 மாதங்களின் பின்னர் தலையை உயர்த்துதற்குக் குழந்தை எத்தனைக் கின்றது. அத்துடன் தனது குழலில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்து அவற்றை அறிந்து கொள்ளும் சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. நான்காவது மாதத்திலே தனக்குத் தெரிகின்ற பொருள்களைக் கையால் பிடிப்பதற்கும் அவற்றை கையில் எடுப்பதற்கும் முயலுகின்றது. ஆரூம் மாதம் புரஞ்ஜின்றது. அத்துடன் இருக்கவும் முயலுகின்றது. 8-9 ஆம் மாதங்களில் ஏதேனுமொரு பொருளைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்து நிற்கின்றது. 12 ஆம் மாதமளவில் நடக்க ஆரம்பிக்கின்றது. அப்போது தனித்தனிச் சொற்களைக் கையாளவும் குழந்தை பழகுகின்றது. கருத்துள்ள சிறு வசனங்களை 24 மாதத்தில் நன்றாகக் கையாளுகின்றது. ஆயின், மனிதனுடைய உடல் விருத்தியைப் பார்க்கும்போது, வேறு எந்தக் காலத்தையும் விட, முதலாவது வருடத்திலேயே குழந்தையின் வளர்ச்சி தூரிதமாக அமைகின்றதென்பது உளவியலறிஞருடைய கருத்து.

உடல் வளர்ச்சியடைவதுடன் குழந்தை தனது குழலிலுள்ள பல்வேறு பொருள்களைப் பற்றிய விளக்கத்தையும் அனுபவத்தையும்

பெறுகின்றது. முதலாவது வருடத்தின் ஈற்றில், தனக்குத் தெரி கின்ற பொருளை நோக்கித் தவழுகின்றதற்கு ஆரம்பிக்கின்றது. இந்தக் காலத்திலே, அசைவ மூலம் கிடைக்கும் அனுபவங்களையே அது விரும்புகின்றது. விளையாட்டு வண்டியில் இங்குமங்கும் போவதிலும் விளையாட்டு வண்டி போன்ற ஒன்றைத் தள்ளுவதிலும் குழந்தை சந்தோசம் காணுகின்றது. இது குழந்தையின், மானசீக வாழ்க்கையிலே விசேஷமான ஓர் இடத்தைப் பெறுகின்றது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உள் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய அசைவுகள் கிடைக்காத போது, உடல் வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகின்றது. தசை வளர்ச்சி நின்று விடுவதனால் பேச்சுச் சக்தியுமே பாதிக்கப்படுகின்றது. சமூக வாழ்க்கையுடன் இணைந்து வளருகின்ற குழந்தை, இரண்டாவது வயது பூர்த்தியாகும் போது, நன்றாக ஓடியாடி நடப்பதற்கும், சொற்களைக் கையாளுவதற்கும், ஒத்த வயதை யுடைய பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுதற்கும் விரும்புகின்றது. இன்னும் பாடசாலைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியிலே, அதாவது 6 வயது பூர்த்தியாகும் வரை, குழந்தை இப்படியாகத் தனது குழலைப் பழக அதன் உடல் துரிதமாக வளர்ச்சியடைகின்றது.

6 ஆவது வயதில், மனிதனுடைய மூளை 90 வீதம் உருவாகி விடுகின்றது. மனிதனுடைய சாதாரண உடனலப் பழக்கவழக்கங்களும், உணவு, நித்திரை, பேச்சு முதலியன் சம்பந்தமான பழக்கங்களும் இக்காலப் பகுதியில் அபிவிருத்தியடைகின்றன.

பாடசாலைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிக்குப் பின்னர் அதாவது 6 வயதிற்குப் பின்னர், பிள்ளைப் பருவம் ஆரம்பிக்கின்றது. 7 ஆவது வயதிலே நிரந்தரமான பறக்கள் தோன்றக் காணலாம். அவ்வாறே கை, கால், கழுத்து, நெஞ்சு, விரல்கள், தலை உட்பட உடம்பின் பல்வேறு உறுப்புகளும் இக்காலத்திலே வளர்ச்சியடைகின்றன. இக்காலப் பகுதியில் நரம்புத் தொகுதியும் துரிதமாக வளர்ச்சியடைய ஆரம்பிக்கின்றது. இக்காலப் பகுதியில், மனிதனது மூளை முற்றாக உருவாகி விடுகின்றது. அத்துடன், உடலினுள் காணப்படும் சுரப்பிகள் வளர்ச்சியடைந்து துரிதமாகச் செயற்படுகின்றன. உடல் நிறையுமே அதிகரிக்கின்றது. இக்காலப் பகுதியிலே, இவ்வளர்ச்சிக்குரிய அறிகுறிகளை ஆண் பிள்ளைகளைவிடப் பெண் பிள்ளைகளிடத்திலேயே தெளிவாகக் காணலாம். ஆயின் சில சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த வளர்ச்சிகள், பரம்பரை, ஊட்டல் முறை, பழக்கவழக்கம், உடல்நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து முந்த வேணும், பிந்தவேணும் கூடும்.

இந்த வயதிலே பிள்ளையினுடைய பார்வைச் சக்தியும், கேள்விச் சக்தியுமே அபிவிருத்தியடைவதைக் காணலாம். உடற் காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் தவிர, சாதாரணமான பிள்ளைகளின் பார்வைச்சக்தியும் கேள்விச் சக்தியும் இந்த வயதிலே பூரண வளர்ச்சியை அடைந்துவிடும். பீனிசம், காதுநோய் போன்றவை

காரணமாகச் சில பிள்ளைகளினுடைய கேள்விச்சக்தி வளர்ச்சி குன்றியதாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் சாதாரணமான பிள்ளைகளின் கேள்விச்சக்தி, குழந்தைப் பருவ முடிவில் பூரண வளர்ச்சி அடைந்து விடும்.

பிள்ளைப் பருவத்தின் பிற்பகுதியிலே அவயவ வளர்ச்சி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. அவயவ வளர்ச்சியிடமே ஆண்பிள்ளைகளை விடப் பெண் பிள்ளைகளிடத்திலே தூரிதமாக ஏற்படுவதைக் காணலாம். 10-12 ஆம் வயதளவில் பெண்பிள்ளைகள் பூப்படையக் கூடிய நிலையை அடைகின்றனர். பூப்புப் பருவம் கிட்டியதும் பெண் பிள்ளைகளினுடைய உடல் வளர்ச்சி மிகவும் தூரிதமாக இருக்கும். இக்காலத்திலே உயரம், நிறை ஆகியன கூடுவதையும், தசை வளர்ச்சியடைவதையும் தெளிவாகக் காணலாம். ஒத்த வயதை யுடைய ஆண்பிள்ளைகளைவிடப் பெண் பிள்ளைகள் தூரிதமாக வளருகின்றனர். பெண் பிள்ளைகள் வயது 12 இலும், ஆண் பிள்ளைகள் வயது 14 இலும் தூரித வளர்ச்சி அடைகின்றனர்.

சாதாரணமாக 12 தொடக்கம் 14 வரையான காலப்பகுதி முன் கட்டிளமைப் பருவம் என்றும், 14 தொடக்கம் 18 வரையான காலப்பகுதி புதிய கட்டிளமைப்பருவம் என்றும் குறிப்பிடப்படும். இக்காலத்திலே மனிதனுடைய வளர்ச்சி மிகவும் தூரிதமாக இருக்கும். என்புக்கட்டு வளர்ச்சி போலவே தசை வளர்ச்சியும் தூரிதமாக இருக்கக் காணலாம். குறிப்பாக, 12 தொடக்கம் 14 வரையான காலம், அதாவது மனிதன் இளமைப்பருவத்தினை அடைகின்ற காலம், உறுப்புத்தொகுதிகள் தூரிதமாக வளர்ச்சியடைகின்ற காலமாகக் கருதப்படுகின்றது. பெண் பிள்ளைகளினுடைய குரல் மாறு திருக்கின்ற தெனினும், ஆண் பிள்ளைகளினுடைய குரல் கரடுமரடா னதாக மாறுகின்றது. அது அவன் இளமைப் பருவத்தினை அடையப் போகின்றான் என்பதற்குரிய ஓர் அறிகுறியாகும். இவ்வாறே உள் வளர்ச்சியும் இக்காலப் பகுதியில் தூரிதமாகின்றது. கை, கால் போன்ற உடலுறுப்புகள் இப்பருவத்திலே வளர்ச்சியடையும் வேகம் அதிகம். ஆண், பெண் இரு சாராரும் 18 ஆம் அல்லது 19 ஆம் வயதில் சனனிகளில் மாத்திரமன்று அவயவங்களிலும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளார்கள் என்பதற்குரிய அறிகுறிகளைக் காணலாம். ஆனால், இந்த வளர்ச்சியிலுமே, பரம்பரை இயல்புகள், உடல் வேற்றுமை ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வேறுபாடுகளைக் காணலாம். ஒரு மனிதனுடைய உயரம், நிறை, பருமன் ஆகியனவும் இவற்றி ணலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஆண், பெண் இரு சாராரிடத் திலும் ஹோமோன் உற்பத்தி இக்காலத்திலே தூரிதமாகின்றது. பால் வளர்ச்சி மிகவும் தூரிதமாக அமைகின்ற இந்தப் புதிய கட்டிளமைப் பருவம், 18 ஆம் வயதிலே பூரணமடைகின்றது. பெண் பிள்ளைகளுள் மிகச் சிலர் இப்பருவத்தினைப் 10 வயதுக்கு முன்னர் அடைகின்றனர்; சிலர் 18 அல்லது 19 வயதுக்குப்

பின்னர் அடைகின்றனர். இவர்களுடைய உடல் சார்ந்த வித்தியா சமே இதற்குக் காரணம்.

இங்ஙனம், உடல் வளர்ச்சி அமைவதுடன், இளமைப்பருவத் திலே மனிதனுடைய சமூக நடத்தை, சிந்தனை முறை ஆகியன வேறுபடுவதனையும் வளர்ச்சி அடைவதனையும் காணலாம். இளமைப்பருவ முடிவில் ஒவ்வொருவரும் பூரண வளர்ச்சி பெற்ற காலைகளாகச் சமுதாயத்திலே அடியெடுத்து வைக்கின்றனர். அதன் பின்னரும் வெளித்தோற்றமான உடல் மாறுதல்களைக் காணலாமெனிலும், இப்பருவத்திலே உடலுள் ஏற்படும் வளர்ச்சி பூர்த்தி யாகி விடுகின்றது.

இப்படியாகப், பூரண வளர்ச்சியடைந்து சமுதாயத்தினால் அடியெடுத்து வைக்கின்ற மனிதனிடத்தில், இப்பருவத்திலே, உளமாற்றங்களும் நன்கு தெளிவாகக் காணப்படும். குழந்தைப் பருவத் திலே உண்டான் “நான்” என்பது பற்றி அவன் மென்மேலும் சிரத்தையடைகின்றன. தன்னுடைய பேச்சுமுறை, நடையுடை, விளையாட்டு முறை ஆகியவற்றினாலும் பிற சமூக நடத்தையினாலும் தான் வாழும் சமுதாயத்துடன் ஒத்து நடக்க வேண்டுமென்று அவன் ஆர்வம் கொள்ளுகின்றன. இதனால் சமுதாயத்திலே அடியெடுத்து வைக்கும் மனிதனுக்கு அவன் முதற் பருவத்திலிருந்து பெற்ற சமூகப்படுத்தற் செயல்கள் முக்கியமாகின்றன. ஆகையினாலே, சமூகப் படுத்தல் என்றால் என்ன? அது மனிதனிடத்திலே எவ்வகையான செயற்படுமுறையை உண்டாக்குகின்றது? இச் செயற்படுமுறை மூலம் மனிதனுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் கிடைக்கும் நன்மை யாது? என்ற வினாக்களை அடுத்ததாகப் பார்ப்போம்,

1.2 சமூகப்படுத்தல்

சமூகப்படுத்தல் எனப்படுவது யாது?

ஒரு மனிதனுடைய உடல் அமைப்புப் பற்றிக் கடந்த அத்தியாயத்திலே ஆராய்ந்துள்ளோம். நாம் கண்டுள்ளவாறுன் உடலமைப் பினைப் பெற்ற மனிதன் இவ்வலகிற் பிறந்ததிலிருந்து ஒரு சமூகப் பிராணியாக வாழுவேண்டியவனுகின்றன. அவனைச் சமூகத்துக்கு ஏற்றவாறு வாழும் பழக்கும் முறை சமூகப்படுத்தல் எனப்படும். இம்முறை மூலம் சமூகத்திலே ஓர் உறுப்பினராக வளருவதற்கு மனிதன் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவன் சீவிய காலம் முழுவதுமே இந்த முறையின் செல்வாக்கைப் பெறுகின்றன. சிறு பராயம் இந்த வகையில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு காலப் பகுதி யாகும்.

பிறந்தவுடனே சமூகத்திலே ஓர் உறுப்பினராக வாழும் வல்லமை மனிதனுக்கு இருப்பதில்லை. எனினும், விரைவில் தனது சமூகத்திலே ஓர் உறுப்பினராக நடந்து கொள்ளுவதற்கு அவன் முனைகின்றன. இவ்வல்லமையை அவன் சமூகப்படுத்தல் மூலமே பெற்றுக் கொள்ளுகின்றன.

மனிதனுடைய உடலமைப்பு, சமூகப்படுத்தல் முறையை ஏற்றுக் கொள்ளும் வல்லமையை உடையதாவதுடன் அதனை வேண்டியும் நிற்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மெராழியைக் கையாளும் வல்லமை மனிதனுக்கு இருக்குமாயின், சமூகப்படுத்தலைச் செயற் படுத்தும் வல்லமையை அவன் பெறுவான். மனவெழுச்சிகளின்மை, பசி, விடாய், போன்ற உந்தல்கள் இருத்தல், இடைத்தாக்கவில் ஈடுபடவேண்டியமை, சிறுபராயத்திலே நீண்ட காலம் மற்றவர் களிலே தங்கியிருக்க வேண்டியமை போன்ற உடற்காரணிகள் நிமித்தம் குழந்தை சமூகப்படுத்தல் முறைக்கு இலக்காகின்றது.

குழந்தை, நெடுங்காலம் வரையும் பிறிதொருவரைச் சார்ந்தே வாழுகின்றது. குழந்தை இருவகையாகப் பிறரைச் சார்ந்து வாழுகின்றது. அதாவது, பெளதிக் முறையிலும் மனவெழுச்சி முறையிலும் பிறரைச் சார்ந்து வாழுகின்றது. குழந்தை உண்ணும் உணவு, உடுக்கும் உடை போன்ற பெளதிகப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு வேறு ஒருவரிலே தங்கியிருக்கின்றது. இப் பெளதிகப் பொருள்களைப் போலவே குழந்தைக்கு அன்பு, ஆதரவு போன்ற மனவெழுச்சித் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

இத்தேவைகளைப் பூர்த்தியாக்குவதற்குக் குறிப்பாகப் பெற்றேரி வேயே குழந்தை தங்கியிருக்கின்றது.

குழந்தை சமூகப்படுத்தல் மூலம் பல்வேறு விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றது. இக்கல்வியை மனிதன் சமுதாய வாழ்வில் நனவு நிலைக்கற்றல் மூலம் போலவே நனவிலி நிலைக்கல்வி மூலமும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றன. பெற்றேர், சகோதரர்கள், ஆசிரியர், வளர்ந்தவர்கள் முதலியோர் குழந்தைக்குத் தேவையான பல விடயங்களைக் கற்பிக்கின்றனர், உதாரணமாக, நின்று கொண்டு சாப்பிடும் பிள்ளைக்கு அப்படிச் சாப்பிடுவது கூடாதெனவும், உட்கார்ந்திருந்தே சாப்பிடுதல் வேண்டுமெனவும் தாய் சொல்லிக் கொடுக்கின்றன. இதனைப் புரிந்து கொண்ட பிள்ளை அதன் பின்னர் உட்கார்ந்திருந்தே சாப்பிடுகின்றது. இவ்வாரே, சில சந்தர்ப்பங்களிலே, குறிக்கப்பட்ட ஒரு விடயத்தைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் இல்லாதவிடத்தும், மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து நடக்கும் போது சிற்சில விடயங்களைப் பிள்ளை கற்றுக் கொள்ளுகின்றது. உதாரணமாக, ஒரு பிள்ளை கிரிக்கெட் விளையாட்டிலே சேர்ந்து கிரிக்கெட் ஆட்டத்துக்குரிய விதிகளைக் கவனிக்காது, தான் விரும்பியவாறு விளையாடுமாயின் ஏனைய பிள்ளைகள் அவரைக் கேவி செய்வார்கள். தொடர்ந்து சரியான முறையில் விளையாட வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேயே மற்றும் பிள்ளைகள் அவரை இவ்வாறு கேவி செய்கின்றனர். குறிக்கோள் எதுவாயிருப்பினும் இதிலிருந்து அப்பிள்ளை யாதாயினும் ஒரு விடயத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுகின்றன. இப்படியான நனவு நிலைக்கற்றல் மூலமோ நனவிலி நிலைக்கற்றல் மூலமோ பிள்ளை சமூகப்படுத்தப்படுகின்றன. சமூகப் படுத்தல் முறை முழுவதும் சமூக இடைத் தாக்கத்திலே தங்கியுள்ளது.

சமூகப்படுத்தல் முறையின் முக்கியத்துவம்

சமுதாயத்திலே ஓர் உறுப்பினர் என்ற முறையில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென மனிதனுக்குக் கற்பிக்கும் முறையே சமூகப் படுத்தல் முறையாகுமென மேலே கண்டுள்ளோம். இதன் மூலம் மனிதன் தனது கலாசாரச் சூழல் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதுடன் தனது ஆளுமையையும் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளுகின்றன. ஆகையால், கலாசார அபிவிருத்தி, ஆளுமை அபிவிருத்தி ஆகிய இரு முக்கியமான செயல்கள் சமூகப்படுத்தல் மூலம் நிறைவேற்றறப் படுகின்றன.

குழந்தை தனது சமுதாயத்திற் காணப்படும் சட்டம், ஒழுக்க முறை, சமூகப்பெறுமானம், மொழி, தொழில் வல்லமைகள் முதலிய பல்வேறு கலாசார அமிசங்களைச் சமூகப்படுத்தல் மூலமே அறிந்து கொள்ளுகின்றது. இன்னும் சமுதாயத்தில் மற்றவர் களுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டிய முறை பற்றியும், தனது வல்லமை

களை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டிய முறை பற்றியும் மனிதன் சமூகப்படுத்தல் மூலம் காட்டிக் கொண்டு சமூக வாழ்க்கை யிலே ஒரு திருப்தி காண்கின்றன. சிறு பராயத்திலே மலசல கூடப்பழக்க வழக்கங்கள் முதலாகத் தேவையான எல்லாப் பயிற்சி களையும் இந்தச் சமூகப்படுத்தல் மூலமே மனிதன் கற்றுக் கொள்ள கின்றன.

சமுதாயத்தவர் மதிக்கும் சிற்பத் திறங்களும் உளச் சார்புகளும் இச்சமூகப்படுத்தல் மூலமே மனிதனுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வேட்டையாடி வாழ்க்கை நடாத்துகின்ற குலத் தவர் தமது பிள்ளைகளுக்குச் சிறு பராயத்திலிருந்தே வேட்டையாடப் பழக்குகின்றனர். குறிப்பாக, ஆண் குழந்தையைத் தகப்பன் வேட்டையாடச் செல்லும்போது தன்னுடன் கூட்டிச் சென்று அப்பிள்ளைக்கு ஒரு சிறு அம்பையும் வில்லையும் கொடுத்து அவற்றைக் கையாளும் முறையைக் கற்பிக்கின்றன.

சமுதாயத்திலே வாழும் பொழுது மனிதன் பல கடமைகளைச் செய்ய வேண்டி நேரிடுகின்றது. ஒருவன் ஏதேனுமொரு நிலைமையை வகிக்கின்றனவின், அந்த நிலைமைக்குரிய உரிமைகளையும், கடமைகளையும் செயற்படுத்தும்போது அவன் ஒரு கடமையைச் செய்கின்றன. இவ்வாறு செய்யும்போது, ஒவ்வொருவருடைய கடமை பற்றியும் அவன் விளங்கிக் கொள்ளுகின்றன. பிள்ளைகள் விளையாடும் போது இதனை நாம் நன்கு கவனிக்கலாம். பெண்பிள்ளைகள் கள் தாய்மாரைப் பின்பற்றிச் சேலை உடுத்து, பாவைப் பிள்ளைகள் வைத்து விளையாடுவதற்கு விரும்புகின்றனர். ஆண் பிள்ளைகள், விளையாட்டு மோட்டார் வண்டிகளுடனும், துவிச்சக்கர வண்டி களுடனும் விளையாடுவதுடன் தமது நந்தையர் போல் நடந்து கொள்ளவும் விரும்புகின்றனர். சிறு பிள்ளைகள் இவ்வாறு விளையாடுவதிலிருந்து, அவர்கள் சிறு பராயந் தொட்டே ஒவ்வொருவருடைய கடமைகள் பற்றியும் விளங்கிக்கொள்ளும் முறையை நாம் அவதானிக்கலாம்.

ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும், அச் சமுதாயம் ஒப்புக்கொண்டுள்ள அல்லது ஒப்புக்கொள்ளாத நடத்தைப் பாங்குகளை நாம் காண வாம். அவை சமூக நடத்தைக் கோவை எனப்படும். சமுதாயத்திலே வாழுகின்றவர்கள் இக்கட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைந்து நடந்து கொள்ளாவிடின் அவர்கள் சமுதாயத்தினால் வெறுக்கப்பட்டுச் சமூக விலகிகளாகக் கணிக்கப்படுவார்கள். சமூகப்படுத்தல் மூலம் சிறு பிள்ளைகள் இக்கட்டுப்பாடுகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளுகின்றனர். உதாரணமாக எமது சமுதாயத்திலே பிள்ளைகள் பெற்றுரை மதிக்க வேண்டுமென்பது நாம் ஒப்புக் கொண்டுள்ள ஒரு நடத்தைப் பாங்காகும். வளர்ந்தவர்களை மதித்து நடத்தல் ஒரு சிறந்த குணமெனப் பெற்றிரும், மற்றும் வளர்ந்தவர்களும் சிறு பிள்ளைகளுக்குப் புகட்டுகின்றனர்.

சமூகப்படுத்தல் மூலம், மனிதன், சமூகப் பெறுமானங்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளுகிறார். ஒவ்வொரு சமூதாயத்திலும் வேறுபட்ட சமூகப் பெறுமானங்கள் காணப்படுகின்றன. இப் பெறுமானங்களுக்கேற்ப வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் அப்பெறுமானங்களைப் பற்றிக் கொள்ளுகின்றனர். அமெரிக்கா வைச் சேர்ந்த மனிதவியலறிஞர் மாக்கிறத் மீட் நடத்திய ஓர் ஆராய்ச்சி இந்த உண்மையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. அவர், நியுகினிய தீவுகளில் வாழும் பல குடிகள் மத்தியிலேயே தமது ஆராய்ச்சியை நடத்தினார். இக்குடிகளுள் அரபேஷ் குடிகளையும் முன்னுக்கோர் குடிகளையும் பற்றி அவர் வெளியிட்டுள்ள கருத்து களே முக்கியமானவை. அரபேஷ் மக்கள் சமாதானத்தையும் கூட்டுறவு முறையையும் மதிக்கின்றவர்கள். ஆனால் முன்னுக்கோர், முரட்டுத்தனமான போக்குடையவர்கள். இந்த இரு குடிகளையும் சேர்ந்த பிள்ளைகள் சிறுபராயந்தொட்டு வளர்ந்தவர்களைப் பின்பற்றி வளருகின்றனர். இதனால், அரபேஷ் மக்கள் மிகவும் அமைதியான வாழ்க்கையையும் சமாதானம், கூட்டுறவு முதலிய வற்றையும் மதித்து நடத்போராகக் காணப்பட்டனர். முன்னுக்கோர் குடிகள் மென்மேலும் பிடினப் பண்புடையோராயினர். இவ்வாறு சமூகப்படுத்தல் மூலம், மனிதன் சமூதாயத்திற் காணப்படும் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைப் புரிந்து கொள்ளுகின்றன என்பது மாக்கிறத் திட்டின் இப்பரிசோதனையிலிருந்து தெரியவந்துள்ளது.

இப்படியாகச் சமூகப்படுத்தல் மூலம் மனிதன் தனது கலாசாரம் பற்றிய அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டு தனது ஆளுமையை அபி விருத்தி செய்கின்றன. ஓர் உயிரியாக உலகிலே பிறக்கின்ற பிள்ளை சமூகப்படுத்தல் மூலம் ‘தான்’ என்ற நிலையை அடைகின்றது. ஒரு பிள்ளை பிறக்கும்போது அதற்குத் ‘தான்’ என்ற உணர்வு இருப்பதில்லை. ஆனால் பிள்ளை சமூகஞ் சார்ந்த சூழலுடனும் சமூகஞ் சாராத சூழலுடனும் ஊடாடும்போது ‘தான்’ என்ற உணர்வைப் படிப்படியாகப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. இந்த ஊடாட்டம் மூலம் பிள்ளையினுள்ளே தன்னைப்பற்றிய ஓர் உணர்வு அதாவது ‘தான்’ எனும் உணர்வு உண்டாகின்றது. மற்றவர்கள் தன்னுடன் நடந்து கொள்ளும் முறையைக் கொண்டு தன்னைப்பற்றிய ஒரு உருவத்தை மனதிலே அமைத்துக் கொண்டு தனக்கு வேண்டிய அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு தான் மற்றவர்களுடன் எங்களும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அறிந்து கொள்ள கின்றது.

சமூகப்படுத்தல் மூலம் தனது கடமையை இன்னதெனவும் பிறருடைய கடமைகள் இன்னதெனவும் அறிவுதன் மூலம் மனிதன் தன்னை அபிவிருத்தி செய்கின்றன. மேற்கண்டுள்வாறு, சிறுபிள்ளைகள் தமது பெற்றிருடைய கடமைகளை விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் தம்மை அறிந்து கொள்வதுடன்,

அவற்றை மதிக்கும் வல்லமையையும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். நோயியல் நடத்தையை (Pathological behaviour) நோக்கும் போது ஆத்ம உருவைச் சரியான முறையிலே அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதன் முக்கியத்துவம் எமக்கு நன்கு விளங்கும். இம்மாதிரி யான் நடத்தைக்குரிய காரணம், பிழையான சமூகப்படுத்தலும் தவறான “தான்” எனும் உருவைப் பெறுவதுமாகும். பிள்ளைக்கு வேண்டிய அன்பும் ஆதரவும் கிடைக்காமை இதற்குரிய காரணமாக இருக்கலாம். சிறு பராயத்திலே உரிய அன்பைப் பெருத பிள்ளைகள் வளர்ந்த காலத்திலே அவர்களுடைய ஆளுமையிற் பல குறைபாடுகள் இருக்கக் காணலாம். பிரபல உள்ளியலறிஞரான போல்ட் இது பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். இவர், தாயின் அன்பு ஒரு பிள்ளைக்குக் கிடைக்காவிடின், அது வளர்ந்து மனிதனுன் காலத்தில் அதன் ஆளுமை பாதிக்கப்படுமென்று கூறியுள்ளார்.

அனுதை இல்லங்களிலே வளருகின்ற பிள்ளைகளிடத்திலே இந்த இயல்பினைக் காணலாம். நெறி பிறழ்ந்த இளைஞரிடத்திலும் இதனைக் காணலாம். இப்பிள்ளைகள் பினவு பட்ட குடும்பங்களில் பிறந்து வளர்ந்தமை காரணமாகவே, பெற்றிருக்குக் கீழ்ப்படியாது திருடல், களவெடுத்தல், தூர்நடத்தை, பிறரைத் துன்புறுத்தல் போன்ற சட்ட விரோதமான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். தாய் தந்தையருக்கிடையில் திருப்திகரமான உறவு காணப்படுவதில்லை யெனின் பிள்ளைகள் ஏற்ற முறையில் சமூகப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள். சமூகப்படுத்தல் ஏற்ற முறையில் அமையவில்லை எனின் மனிதனுடைய ஆளுமையில் குறைபாடுகள் ஏற்படுவதற்கு இடமுண்டு.

இருவன் சமூகப்படுத்தப்படாவிடின், அவன் மிகவும் தூர்ப்பாக்கிய மான் ஒரு நிலையை அடைய வேண்டி ஏற்படும் என்பதை அனுஎன்னும் பெண் குழந்தை பற்றிய கதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அனு சமுதாயத்தவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டுச் சிறிய அறை ஒன்றிலே தனிமையாக வைத்திருக்கப்பட்டாள். இவ்வாறு அவள் தனிமையாக வைத்திருக்கப்பட்டமையினால் மற்றவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதனால் மற்றவர்கள் போல் அவளால் நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. உணவு முதலிய வற்றையேனும் உரிய முறையிற் சாப்பிடும் பழக்கம் இவளிடம் காணப்படவில்லை. ஈற்றில் உயிருடன் இருக்கவே முடியாதவளாக 10 வயது 6 மாதத்தில் இருந்தாள்.

சமூகப்படுத்தற காரணிகள்

சமூகப்படுத்தவின் முக்கியத்துவம் பற்றி மேலே கண்டோம். ஒருவனைச் சமூகப்படுத்துபவர்கள் யார் எனும் முக்கியமான பிரச்சினை இங்கே எழுகின்றது. பிள்ளைகளைச் சமூகப்படுத்தும் சேவையிலீடுபட்டுள்ள பல தனிப்பட்டவர்களையும் தொகுதிகளையும் தாப

நங்களையும் சமுதாயத்திற் காண்கின்றோம். இப்படியான தனிப் பட்டவர்களையும் தொகுதிகளையும் தாபனங்களையும் சமூகப்படுத்தற காரணிகள் என்று குறிப்பிடுகின்றோம். இங்கே மிகவும் முக்கிய காரணிகளான குடும்பம், பாடசாலை, சமயக்குழு போன்றவற்றை ஆராய்வோம்.

சமூகப்படுத்தற காரணி என்ற
முறையில் குடும்பத்துக்குள்ள
முக்கியத்துவம்

மனிதனைச் சமூகப்படுத்தும் காரணிகளுள் மிக முக்கியமானது குடும்பம். ஒவ்வொரு பிள்ளையும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தே பெரும்பாலும் பிறக்கின்றது. குழந்தை இவ்வுலகம் பற்றி முதன் முதலில் தான் பிறந்த குடும்பத்துக்கூடாகவே அறிந்து கொள்ளுகின்றது. பெரும்பாலும், தான் பிறந்துவளருகின்ற குடும்பத்திலே தங்கியிருக்கும் பிள்ளை தனது பெற்றிருடைய அங்கு, பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் மூலமே, சமூகத்துடன் இணைந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய நடத்தைப் பாங்கினைக் கற்றுக் கொள்கின்றது. மனிதன் பெரும்பாலும் மற்றவர்களுடைய நடத்தையைப் பின்பற்றுகிறார். சிறுபிள்ளை, குறிப்பாக தனது பெற்றிருடைய நடத்தையைப் பின் பற்றுகிறது. குழந்தைப் பருவத்திலே பிள்ளை பெற்றிரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் பயிற்சி மிகவும் முக்கியமானது. மலசலம் கழிப்பதிலே கொடுக்கப்படும் பயிற்சி ஒரு மனிதனுடைய ஆளுமை வளர்ச்சியில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றதெனப் பல சமூகவியலரினார்களும் உளவியலரினார்களும் கூறுகின்றனர். இப்பயிற்சி எந்த வயதிலே, எப்படிக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பது முக்கியம். சிறு வயதிலே பிள்ளை பெற்றிரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற அங்கு, ஆதரவு ஆகியனவும் அப்பருவத்திலே அது பெறுகின்ற அனுபவங்களும் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். இவை, ஒருவன் மனிதனுடைய காலத்தில் அவளிடத்திலே பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றனவென்று உளவியலரினார்களுக்கு கருதுகின்றனர். பிரபல உளவியலரினாராள் சிக்மன் புரேய்ட், குழந்தைப் பருவத்திலும் பிள்ளைப் பருவத்திலும் ஒருவன் பெறும் அனுபவம், அதனுடைய அபிவிருத்தியிலே பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். புரேய்டின் கருத்தின் படி, ஒரு சிறு பிள்ளை பெற்றிரிடமிருந்து பெறுகின்ற அங்கும் ஆதரவும் அப்பிள்ளையினுடைய ஆளுமை வளர்ச்சியில் பெரும் செல்வாக்குடையவாகின்றன. தாயிடமிருந்து பிரிக்கப்படுவதனை ஒம், தாயிடமிருந்து உரிய அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றுக் கொள்ள மையினாலும் பிள்ளைகளிடத்திலே அன்பிலா ஆளுமை உருவாகின்றதென ஜோன் போல்ட் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சமூகப்படுத்தற் காரணி என்ற முறையில் பாடசாலைக்குள்ள முக்கியத்துவம்

குழந்தை வளர்ந்து 6, 7 வயதை அடைந்ததும் பாடசாலையிற் சேர்க்கப்படுகின்றது. பாடசாலையிலே பிள்ளைகள், பெரும்பாலும் 17, 18 வயதுவரை கற்கின்றனர். இவர்களுள் சிலர் உயர் கல்வி பெறுவதன்பொருட்டு பல்கலைக்கழகம், தொழிற்கல்வித் தாபனங்கள் போன்ற உயர்கல்வித் தாபனங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர். இக்காலப் பகுதியிலே இத்தாபனங்கள் மூலம் சமூகப்படுத்தல் செயற்படுத்தப்படுகின்றது.

பிள்ளை, குடும்பம் எனும் தொகுதியினுள் மாத்திரம் இருந்து விட்டால், பலவேறு தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு தன்ன கத்துக் கொண்டுள்ள திறமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்குரிய வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டாது. இவற்றுக்குரிய சந்தர்ப்பம் பாடசாலையிலேயே ஒரு பிள்ளைக்குக் கிடைக்கின்றது.

ஒரு பிள்ளையை நற்பண்புடைய உறுப்பினாலுக்குச் சமுதாயத்தில் வாழுவதற்கு வேண்டிய விளக்கத்தை ஏற்படுத்துவதே கல்வியின் நோக்கம். சமுதாயத்திலுள்ள மற்றவர்களுடன் நன்கு பழகவேண் மூலம் என்றும், வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களிலே மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்றும் பாடசாலைகளிலே போதிக்கப்படுகின்றது. இந்தப்பருவத்திலே ஆசிரியர் கொடுக்கும் பயிற்சியும் அப்பயிற்சி கொடுக்கப்படும் முறையும் ஒரு பிள்ளைக்கு மிகவும் முக்கியமாகும். பிள்ளை தனது பெற்றார்க்கு அடுத்தாற்போல் ஆசிரியர்களையே பின் பற்ற முயலுகின்றது. எனவே ஆசிரியர் அளிக்கும் பயிற்சியைப் போலவே, பாடசாலையிற் கிடைக்கும் அனுபவமும் வளர்ந்த காலத்திலே ஒருவருடைய நடத்தையை நிர்ணயிக்கின்றது.

சமூகப்படுத்தற் காரணி என்ற முறையில்

ஒத்த குழுவின் முக்கியத்துவம்

பிள்ளை படிப்படியாகக் குடும்பமெனப்படும் தொகுதிக்கு வெளியே சென்று வேறு தொகுதிகளிலும் உறுப்புரிமை பெறுகின்றன. அப்போது அவன் பழகுவதற்குப் பல நண்பர்களைச் சந்திக்கின்றன. இம்மாதிரியான ஒத்த வயது நண்பர் குழாம் சமூகப் படுத்தலிலே முக்கியமான காரணியாகின்றது. சமூகப்படுத்தற் காரணிகளுள் இன்றைய சமுதாயத்திலே ஒத்த வயதுக் குழாம் மிகவும் முக்கியமான காரணியாகுமென்று நைய்ஸ்மான் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஒத்தகுழு வெனப்படுவது தண்டனை விதித்தல், புகழுதல், மதித்தல், மதிக்காமை போன்ற முறைகளைக் கையாளுவதுடன் ஒழுங்கின் பாற்படாத அதிகாரத்தையும் (*Informal Authority*) கையாளுகின்றது. உதாரணமாக, நண்பர் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து ஏதேனும் ஒரு விளையாட்டில் ஈடுபடும்போது அந்த விளையாட்டுக்குரிய விதி

களுக்கு எல்லோரும் கீழ்ப்படிய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படு கின்றது. எவ்ரேனும் ஒருவர் அந்த விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து விளையாடத் தவறின், அவர் விளையாட்டிலிருந்து நீக்கப்படுவார். இப்படியான சிறிய அனுபவங்கள் மூலமும் சமுதாயத்திற் காணப்படும் விதிகளுக்கும் ஒழுங்குகளுக்கும் அமைந்து நடந்து கொள்ளப்பிள்ளை கற்றுக் கொள்ளுகின்றது.

சில சந்தர்ப்பங்களிலே வளர்ந்தவர்கள் மதிக்கும் பெறுமானங்களுக்கு ஏற்றமுறையில் ஒத்த குழுக்கள் அமையாதிருத்தல் கூடும், ஆயின், வளர்ந்தவர்கள் மதிக்கும் பெறுமானங்களையே இக்குழுக்களும் மதித்தல் அவை பரவுவதற்குரிய ஒரு சிறந்த வழியாகும். சில பிள்ளைகள் தமது தாய் தந்தையருடைய சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படியாது விடினும், தமது நண்பர்களுடைய வார்த்தைகளை மதித்து நடக்கின்றனர்; அவர்களுடைய கட்டுப்பாடுகளுக்கும் கீழ்ப்படிகளின்றனர். இதனாலே ஒத்த குழுக்களும், சமூகப்படுத்தவிலே முக்கிய காரணிகளாகக் கணிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு மனிதன் தனது சமுதாயத்துடன் பழகிக் கொள்ளும் செயல்முறை சமூகப்படுத்தல் எனப்படும். இது அவனுடைய சீவிய காலம் முழுவதும் செல்வாக்குடையதாகின்றது. இது சார்ந்த செயல்கள் மூலம், மனிதன் தனது கலாசாரம் பற்றி விளங்கிக் கொண்டு தனது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர் என்பதனால் இதுமிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

சமூகப்படுத்தல் மூலம், மனிதன் சமுதாயம் பற்றிய விளக்கத்தினைப் பெறுகின்றனர் என்று இந்த அத்தியாயத்திலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அதன்படி, சமுதாயம் என்பதைக் கொண்டு நாம் என்ன கருதுகின்றோம் என்று விளங்கிக் கொள்ளுவது அவசியமாகும். அதனை அடுத்த அத்தியாயத்திலே எடுத்துக் கொள்ள வோம்.

1.3 தனியாளிடத்தில் சமுதாயத்தின் செல்வாக்கு சமுதாயம் எனும் எண்ணக் கரு

‘சமுதாயம்’ என்பது எல்லோரும் எப்பொழுதும் கையாலுகின்ற ஒரு பழக்கமான பதம். சில வேளைகளில் குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியினரைக் குறிப்பதற்கு நாம் இதனைக் கையாளுகின்றோம். இளைஞர் சமுதாயம், விவசாயிகள் சமுதாயம் போன்ற பிரயோகங்களை இங்கே உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம். சமுதாயத்தைக் குறிக்கும் Society எனும் ஆங்கிலச் சொல்லும் இங்ஙனமே குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியினரைக் குறிக்கத்தக்க முறையிலும் சில வேளைகளில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அதாவது நாம் சங்கம், சபை, எனும் தாபனங்களைக் குறிப்பதற்கும் கையாளப்படுகின்றது.

ஆயின் சமூகவியற் கோணத்திலிருந்து பார்க்கும்போது இப்பதம் இப்படியான கருத்துக்களிலே கையாளப்படுவதில்லையென்பது புலனை கும். சமூகவியலரினார் திட்டவட்டமான ஒரு கருத்திலேயே இப்பதத்தினைக் கையாளுகின்றனர். சமூகவியலாராய்ச்சிக்குரிய புலம் சமுதாயம் என்பதே இதற்குரிய காரணம். சமூகவியற் கோணத்திலிருந்து சமுதாயம் என்ற பதத்துக்கு எவ்வாறு வரைவிலக்கணம் கூறலாமென்று அடுத்ததாகப் பார்ப்போம்.

சமுதாயத்திலே தனிப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதனால் சமுதாயம் என்பதற்குத் தனிப்பட்ட கூறுகளின் ‘கூட்டுத் தொகை’ என்று சிலர் வரைவிலக்கணம் கூறியுள்ளனர். சமுதாயம் என்ன என்பது பற்றி எம்மிடத்திலேயுள்ள தவறான கருத்துக்களைப் போக்கிக் கொள்வதன் பொருட்டு இந்த வரைவிலக்கணத்தை ஆராய்வுக் கண் கொண்டு பார்ப்பது மிகவும் முக்கியம். சமுதாயம் என்பது தனிப்பட்ட கூறுகளின் கூட்டுத் தொகையாகுமெனின், ஒரு பள்ளிக்கூட வகுப்பறையிலுள்ளே அங்கு பிள்ளைகள் இல்லாத நேரம் சென்று அங்கே காணப்படும் கதிரை மேசைகளைப் பார்த்து அவையும் ஒரு சமுதாயமாகுமென ஒருவர் விவாதிக்கக் கூடும். வகுப்பறையானது, மேசை கதிரைகளினதும் ஏஜை பொருள் களினதும் ஒரு கூட்டுத் தொகையாகுமென்று இவர் கூறக்கூடும். ஆயின், அப்படியான ஒரு பெளதிகப் பொருள் கூட்டத்தைக் குறிப்பதற்கு இப்பதம் ஏன் பயன்படுத்தப்படுவதில்லையெனவும் ஏன் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை மாத்திரம் குறிப்பதற்கு இதனை நாம் பயன்படுத்துகின்றோம் எனவும் விளங்கிக் கொள்ளுதல் முக்கியம்.

பெளதிகப் பொருள்களுக்கில்லாத பல இயல்புகள் மனிதரிடத்திலே காணப்படுகின்றன. மனிதர் பல்வேறு கருமங்களிலே ஈடுபடுகின்றனர். இக்கருமங்களிலே ஈடுபடும்போது அவர்கள் ஒருவரோ டொருவர் வார்த்தைகள் மூலமேனும் வேறு பிற வழிகளிலேனும் கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்ளுகின்றனர். எனவே, அளவை அல்லது எண்ணிக்கையையொட்டி மாத்திரம் அளவுகோலாகக் கொண்டு சமுதாயத்தை விளங்கிக் கொள்ளமுடியாது. அளவை அல்லது எண்ணிக்கையைவிட அவர்கள் செய்கின்ற கருமங்களையும், அக்கருமங்கள் மூலம் ஏற்படுகின்ற பலாபலன்களையும் நாம் ஆராய்தல் வேண்டும். ஆகையினாலே, சமுதாயம் என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் கூறும் போது, ‘தனிப்பட்டவர்களுடைய கூட்டுத்தொகை’ என்று மாத்திரம் கூறிவிடுவது போதிய வரைவிலக்கணமாக மாட்டாது. மனிதர்கள் இல்லாமல் ஒரு சமுதாயம் இருக்க முடியாது. ஆனால் மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதனால் மாத்திரம் ஒரு சமுதாயம் உருவாகிவிடவும் மாட்டாது.

சமுதாயம்

மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு ஒரு சமுதாயத்தில் வாழுகின்ற ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். சிலர் விவசாயம் செய்கின்றனர்; சிலர் அலுவலகங்களில் வேலைசெய்கின்றனர். வேறு சிலர் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்றனர். இதே வேலையில் சிலர் தமது மனைவி மக்களுடன் சந்தோசமாகக் காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் ஏதோ ஒரு கருமத்திலே ஈடுபடுகின்றனர் என்பது தெளிவு. இந்தக் கருமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஈடுபடுகின்றவர்களிடத்திலே இவை ஒவ்வொன்றையும் பற்றி ஒரு நோக்கம் இருக்கும். ஒரு செயலைச் செய்ய உத்தேசிக்கும்போது, அதனைச் செய்தால் மற்றவர்கள் அதனைக் குறித்துப் பிரதிகாரமாக என்ன செய்வார்கள் என்று நாம் எப்பொழுதும் சிந்திக்கின்றோம். ஓர் உதாரணத்தின் மூலம் இதனை நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சின்னத்தம்பி என்பவர் வாரச் சந்தைக்குச் சென்று காய்கறி வகைகள் வாங்கிக்கொண்டு வீடு நோக்கிச் செல்கின்றார். செல்லையா என்பவர் சந்தையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். இருவரும் வழியிற் சந்திக்கின்றனர். அப்போது,

‘இன்றைக்குச் சந்தையிலே சாமான்கள் எப்படி? மனிவா?’ என்று செல்லையா என்பவர் சின்னத்தம்பி என்பவரிடம் கேட்கின்றார்.

இன்றைக்கு மற்ற நாட்களை விடக் கொஞ்சம் விலை’ என்று சின்னத்தம்பி பதில் கூறுகின்றார்.

சமூகவியல் நோக்கிலிருந்து இந்தச் சம்பாஷணையை நாம் எப்படி விளங்கிக் கொள்ளுவோம்? சின்னத்தம்பியைக்கண்ட செல்லையா, சந்தையிலே காய்கறி வகைகளின் விலை எப்படி என்று அறிவதற்கு

விரும்பினார். சின்னத்தம்பியிடம் வினவினால் அதற்கு ஏற்ற பதில் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை செல்லையாவுக்கு இருந்தது. இந்த நம்பிக்கையுடனேயே செல்லையா என்பவர் சின்னத்தம்பி என்பவரிடம் மேற்கண்ட கேள்வியைக் கேட்பதற்கு முடிவு செய்தார். சின்னத்தம்பியினுடைய நிலைமையும் இதனை ஒத்ததே. செல்லையா கேள்வி கேட்டபோது சின்னத்தம்பி அவரை வைதால் நிலைமை என்னாகும் என்பது பற்றி சின்னத்தம்பி அறிவார். கிடைக்கும் பதிலைப் பொறுத்து, செல்லையா பிரதிகாரமாக என்ன செய்யக் கூடும் என்பது பற்றிய விளக்கம் சின்னத்தம்பிக்கு இருந்தமையினாலேயே அவர் தாம் மேற்கண்டவாறு பதிலிறுப்பதற்கு முடிவு செய்தார். சின்னத்தம்பிக்கும் செல்லையாவுக்குமிடையில் நடந்த இந்தச் சம்பாஷணையிலிருந்து சமுதாயம் பற்றிக் கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு என்ன இருக்கின்றது?

ஒரு சமுதாயத்திலே வாழுகின்றவர்கள், பலவேறு கருமங்களிலே ஈடுபடும்போது, அவற்றைக் குறித்து அச்சமுதாயத்திலே வாழுகின்ற மற்றவர்கள் பிரதிகாரமாக என்ன செய்யக்கூடும் என்று சிந்திக்கின்றனர். சின்னத்தம்பி, செல்லையா ஆகிய இருவரும் இப்படியாகவே நடந்து கொண்டனர். இப்படியாக மற்றவர்கள் மேற்கொள்ளக்கூடும் மாற்றுச் செயல்களையும் கவனித்து மேற்கொள்ளப்படும் கருமங்கள் சமூகக் கருமங்கள் எனப்படும். ஆகையினாலே சமுதாயத்தை விளங்கிக் கொள்வதிலே சமுதாயத்தவர்களை விட அவர்கள் மேற்கொள்ளும் கருமங்கள் முக்கியத்துவமுடையனவா கின்றன.

நாம் மேற்கொள்ளும் செயல்களுள் பெரும்பாலானவற்றை, தனிமையாகவன்றி மற்றவர்களுடன் சேர்ந்தே செய்கின்றோம். சமுதாயத்தை விளங்கிக் கொள்ளும்போது, இருவருக்கு அல்லது பலருக்கு இடையில் நிகழும் சமூகச் செயலே மிகவும் முக்கியமாகின்றது. இருவருக்கிடையில் அல்லது பலருக்கிடையில் நிகழுகின்ற ஒரு சமூகச் செயல் இடைச் செயல் என்று குறிப்பிடப்படும். ஆயின் சமூக இடைச் செயலுக்கு வேண்டிய அமிசங்கள் இன்னும் பலவுள். அது பற்றி அடுத்ததாக ஆராய்வோம். ஒருவர் இன்னெலூ வருடன் சேர்ந்து ஒரு செயலைச் செய்யும்போது, அவர் மற்றவர் பற்றிச் சித்திக்கின்றார் என்று மேலே கண்டோம். மற்றவர் பற்றிச் சிந்தித்தல் என்பதிலிருந்து இரண்டு உண்மைகள் தெளிவாகும். முதலாவது, தான் உத்தேசிக்கும் செயலுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்யார் என்று அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். சில வேளைகளிலே அவர் ஒரு நண்பராக இருக்கக்கூடும். சில வேளைகள் அவர் ஒருவருடைய ஆசிரியராக இருக்கக்கூடும். சில சந்தர்ப்பங்களிலே அவர் ஒரு சமய குருவாக இருக்கக்கூடும். அவ்வாறு லிலையெனின், சற்றே னும் முன்பின் அறியாத ஒருவராக இருக்கலாம். எனவே, இடைச்

செயலுடன் சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர் யாரென்று அறிந்து கொள்ளுவது மிகவும் முக்கியமாகும்.

இரண்டாவதாக, அந்த நபருக்கு ஏதும் கூறினால் அல்லது அவருக்கு விளங்கத்தக்க முறையிலே சம்பாஷினை செய்தால், அவர் மேற்கொள்ளக்கூடும் பிரதி நடவடிக்கை எப்படிப்பட்ட ஒன்றுக் கீருக்கக்கூடும் என முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டவர் சிந்தித்தல் வேண்டும். இந்த இரண்டு விடயங்களையும் பற்றிச் சிந்தித்தே முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டவர் பின்னர் குறிப்பிடப்பட்டவருடன் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானங்களை செய்து கொள்ளுகின்றார். இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலான செயல், சமூகவியல் முறையில் மற்றவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கக் கூடும் பிரதி நடவடிக்கைக்கும் அதன் அடிப்படையிலான தீர்மானத்துக்கும் ஏற்ற செயல் என்று குறிப்பிடப்படும்.

ஓர் இடைச் செயலை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, மேலே கூறப்பட்ட விடயங்களை விட, முக்கியமான இன்னுமொரு விடயம் அவசியமாகும். அதாவது, தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையிலே நிகழும் செயல்கள் கருத்துடையனவாக இருத்தல் வேண்டும். கருத்துடைய செயல்கள் எனப்படுவன யாவை என்று அடுத்ததாக ஆராய் வோம். மீண்டும் மேலே கண்ட சின்னத்தமிழி, செல்லையா ஆகிய இருவரையும் எடுத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் இருவருக்குமிடையில் நடக்கும் சம்பாஷினையின்போது, அவர்களுடைய வாய்களிலிருந்து வார்த்தைகள் வருவதனை, அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒருவர் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இங்கே சம்பாஷினை என்பது சில வார்த்தைகள் வாயிலிருந்து வருவதை மாத்திரம் குறிக்காது. சம்பாஷினையின் போது, ஒருவருடைய வாயிலிருந்து வருகின்ற சொற்களின் பொருளை மற்றவர் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அது மாத்திரமன்று, அவர்கள் பேசுகின்ற விடயம் பற்றி இருவரிடத்திலும் பொதுவான கருத்து இருத்தல் வேண்டும். அப்படியான விளங்கமும் கருத்தும் இல்லையெனின், அவர்களிடையில் நிகழும் சம்பாஷினை சற்றும் அர்த்தமற்றதாகிவிடும். சில வேலோகளில் அதனால் இருவருக்குமிடையில் பிரச்சினைகள் ஏற்பட வும் கூடும். இவை எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டால் சமுதாய இடைச் செயலின் அமிசங்களைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

1. சமுதாய இடைச் செயல் ஒன்று நிகழ்வதற்கு இருவர் அல்லது பலர் சம்பந்தப்படுதல் வேண்டும்.

2. ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்யும்போது, மற்றவர்களிட மிருந்து எதிர் பார்க்கப்படக்கூடும் பிரதி நடவடிக்கை பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

3. இடைச் செயலுடன் சம்பந்தப்படும் இருவரேனும் பலரே னும் தாம் செய்யும் செயல் பற்றிய விளக்கம் உடையவர் களாக இருத்தல் வேண்டும்.
4. அவர்கள் செய்கின்ற செயல் பற்றிப் பொதுவான கருத்து இருத்தல் வேண்டும்.

சமுதாயத்தினை அர்த்தமுள்ள முறையில் விளங்கிக் கொள்வதற்கு சமுதாய இடைச் செயல் எனப்படும் என்னக் கரு பெரிதும் முக்கியமாகும். இதற்குரிய காரணம் என்னவென்று அடுத்த தாக ஆராய்வோம். ஒரு சமுதாயம் நிலைத்திருப்பதற்கு அச் சமுதாயத்திலே வாழுகின்ற ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒரு விளக்கம் இருத்தல்வேண்டும். ஒருவர் மற்றவருடைய நடத்தை பற்றிச் சிந்தித்து நடக்காவிடின் சமுதாய வாழ்க்கை சீரழிந்து விடும் என்றையினுலேயே ஒவ்வொருவரும் மற்றவருடைய நடத்தை பற்றிக் கவனிக்கின்றனர். சமுதாய வாழ்க்கை சீரழிந்திடில் சமுதாயம் எனும் கருத்து பூச்சியமாகிவிடும். பாடசாலை மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் நடத்தைப் பாங்கினை ஆராய்ந்து பார்ப்பதன் மூலம் இதனை மேலும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். ஒரு பாடசாலையிலே கட்டடங்கள், வகுப்பறைகள், ஆய்வுக்கூடங்கள், நூல் நிலையங்கள், போன்ற பலவற்றைக்காணலாம். இவையெல்லாம் பெளதிகப் பொருள்களாகும். பாடசாலை எனப்படும் தாப னம், அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட பலர் இருப்பதனுலேயே அர்த்த முடையதாகின்றது. ஒரு பாடசாலையிலே முக்கியமாக ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் எனும் இரு பிரிவினர் இருப்பார்கள். இந்த இரு பிரிவினரும் இடைச் செயல்கள் மூலம் ஒருவரோடொருவர் தொடர் புடையவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களுடைய நடத்தைப் பாங்கைக் கவனமாக ஆராய்ந்தால், ஒவ்வொருவருடைய செயல் பற்றியும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒரு கருத்து இருக்கின்றது என்பதும், அதனைக் கணித்து அவர்கள் மற்றவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பிரதிச் செயலைச் செய்கின்றார்கள் என்பதும் தெளிவாகும். ஆசிரியர்கள் தம்மிடமிருந்து எவற்றை எதிர்பார்க்கின்றார்கள் என்று மாணவர்கள் அறிவார்கள். அதனாலே ஆசிரியர்கள் முன்னிலையிலே இவர்கள் நற்பண்புடன் நடந்து கொள்ளுவதற்கு முயற்சிக்கின்றனர். அவ்வாறே மாணவர்களுக்கிடையிலும் பலதிறப்பட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே இவர்களுடைய நடத்தைமுறை அமைகின்றது. இப்படியாகவே ஆசிரியர்களும், தமது செயல் குறித்து மாணவர்களும் மற்றும் ஆசிரியர்களும் நடந்து கொள்ளக்கூடும் முறையைக் கவனித்தே எதனையும் செய்கின்றனர். ஒரு பாடசாலையிலே காணக்கூடும் இந்த நடத்தைப்பாங்கைக் கொண்டு அங்கு நிகழும் பிரதிச் செயல் பற்றி நாம் எதிர்வுக்கூடியதாகும்.

இப்படியாகவே சமுதாயம் என்ற பதத்தின் பொருளும், சமுதாயத்தில் வாழுகின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலிருந்தும் எதிர்பார்க்கப்படும் நடத்தையிலும் அந்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்றதாக அமைந்த நடத்தைப் பாங்குகளிலும் தங்கியுள்ளதாகும். இங்கு கூறப்பட்டுள்ள எதிர்பார்ப்புகள் பற்றிய விளக்கம் இல்லையெனின் சமுதாயம் நிலைத்திருப்பதும் கடினமாகும். ஆகையினாலே ஒரு சமுதாயம் நிலைத்திருப்பதற்குத் தேவையான அடிப்படை அத்தி வாரம் சமுதாய இடைச் செயலிலேயே தங்கியுள்ளது.

சமுதாய உறவுகள்

சமுதாய இடைச் செயல்கள் தனிப்பட்டவர்களிடை உண்டான துமே அவர்கள் வாழும் குழுலை ஒரு சமுதாயம் என்று நாம் கருதுவது தவறு. தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையில் நிகழும் இந்த இடைச் செயல்கள் நிலையாக நெடுங்காலம் நிகழுதல் வேண்டும். இப்படியாக நெடுங்காலம் ஓர் இடைச் செயல் நிகழும்போது, இச்செயலுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இருவரெனினும் பலரெனினும், அவர்களுக்கிடையிலே ஒரு நெருங்கிய உறவு ஏற்படுகின்றது.

ஒரு சமுதாயத்திலே வாழுகின்ற ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் மற்ற வர்கள் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நடத்தையை எதிர்பார்க்கின்றனரெனி னும், இப்படியாக எதிர்பார்க்கப்படும் நடத்தைகள் எல்லோருக்கும் ஒரே அளவினாகவும் ஒரே தன்மையை உடையனவாகவும் இருக்க மாட்டா. சமுதாயத்தில் வாழுகின்ற பலதிறப்பட்டவர்களிடமிருந்து ஒரே மாதிரியான நடத்தைப் பாங்கினை எதிர்பார்க்க முடியாது. தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே குடும்பம் எனப்படும் குழுவை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால், அக்குடும்பத்திலே உள்ளவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் நடத்தைப் பாங்கு ஆளுக்காள் வேறுபடுவதைக் காணலாம். தந்தையிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் நடத்தைப் பாங்கு மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை ஒரே ஆளிடமிருந்துமே வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே வெவ்வேறு நடத்தை முறைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. வீட்டிலே தகப்பனுக்குரிய நடத்தை முறையைப் பின்பற்றுகின்ற ஒருவன், அவன் வேலைபார்க்கின்ற அலுவலகத்திலே ஓர் உத்தியோகத்தனுக்குரிய நடத்தை முறையைப் பின்பற்ற வேண்டி இருக்கக்கூடும். ஒருவன் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட அலுவலருக்கு முன்னே ஒரு சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தனுக்கூடும், தனக்கு மேலான உத்தியோகத்தர் முன்னிலையிலே ஒரு கீழ்ப்பட்ட உத்தியோகத்தனுக்கூடும் நடந்து கொள்ள வேண்டி ஏற்படும். இன்னும், தனது சகோதரங்களைச் சந்திக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களிலே அவர்களுக்கு ஏற்ற முறையிலே நடக்க வேண்டிய அவசியமும் ஒருவனுக்கு ஏற்படும். ஒரே சமுதாயத்திலேயே, ஒருவன் அங்கம் வகிக்கும் பலதிறப்பட்ட குழுக்களுக்கு ஏற்ப அவனிடமிருந்துபலதிறப்பட்ட நடத்தை முறைகள் எதிர்பார்க்கப்

படுகின்றன என்பது இதிலிருந்து விளங்கும். இதன்படி எந்க ஒரு சமுதாயத்திலும் வாழுகின்ற ஒருவனுக்குப் பல உரிமைகளும், அவன் செய்யவேண்டிய பல கடமைகளும் இருக்கக் காணலாம். ஒருவனுக்குரிய கடமைகளுக்கும் உரிமைகளுக்குமேற்ப அவன் வாழும் சமுதாயத்திலே அவனுக்குக் கிடைக்கும் இடம் தகைநிலை என்றும் இந்தக் கடமைகளும் உரிமைகளும் செயற்கூறுகள் என்றும் குறிப்பிடப்படும்.

மேலே கூறப்பட்ட உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்வதன் பொருட்டு, ஒரு குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுடைய தகைநிலைகளையும் அவர்களுக்குரிய செயற்கூறுகளையும் பற்றி ஆராய்வோம். ஒரு பெண்ணும் ஆணும் விவாகஞ் செய்து குடும்பமாகும்போது கணவன், மனைவி என்ற இருநிலைகளைப் புதிதாக அடைகின்றனர். கணவன் என்ற முறையிலே ஒருவர் செய்யவேண்டிய கடமைகள் பல. குடும்பத் தலைவனுகே நடந்து கொள்ளுதல், மனைவியினுடைய துணைவன் என்ற முறையிலே நடந்து கொள்ளுதல், குடும்பத்தைக் கொண்டு நடத்துவதற்குப் பொறுப்பாக இருத்தல் முதலியன ஒரு கணவனுடைய கடமைகளுள் முக்கியமான சிலவாம். பெண்ணி னுடைய நிலைமையும் இப்படியாகவே இருக்கும். விவாகத்தின் பின்னர் அவள் மனைவி எனும் நிலையை அடைகின்றன. எமது சமுதாயத்திலே ஒரு மனைவிக்குரிய கடமைகள் பல. ஆணும் பெண்ணும் மணவாழ்க்கை ஆரம்பித்த பின்னர் குடும்பத்திலே பிறக்கும் பின்னைகளுக்கும் குடும்பத்திலே ஒரு தகைநிலை உண்டு. பின்னைகள் பிறந்ததுன் பின்னர் குடும்பத் தலைவன் தகப்பன் என்ற நிலையையும் குடும்பத் தலைவி தாய் என்ற நிலையையும் அடைகின்றனர். பின்னைகளுடைய நிலைக்கேற்ப அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உள். இப்படியாக ஒரு குடும்பத்திலுள்ளோர் ஒவ்வொருவருக்குமுரிய நிலையையும் அதற்குரிய கடமைகளையும் எடுத்துக் காட்டலாம். இந்த நிலைகளிலும் கடமைகளிலும் தெட்டத் தெளிவான ஓர் அமிசமிருக்கக் காணலாம். அதாவது இவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒருவர் இன்னெரு வரிடமிருந்து குறிக்கப்பட்ட ஒரு நடத்தையை எதிர்பார்க்கின்றார் என்பதேயாகும். இந்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப அவர்கள் நடந்து கொள்ளவில்லையெனின் அங்கே சிக்க வான் ஒரு சூழ்நிலை கட்டாயம் ஏற்படும். எனவே குடும்பம் எனப்படும் கூறு நிலை பெறுவதற்கு இக்கடமைகள் ஏற்றவாறு நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பதை விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம். ஒவ்வொருவரும் வகிக்கும் நிலையும் அந்நிலைகளுக்குரிய கடமைகளும் இருவகைப்படுமெனச் சமூககியவற்றினால் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். சில நிலைமைகளை மனிதன் தனது முயற்சி மூலம் அடைகின்றன; சில அவனுடைய முயற்சியில்லாமலே அவனை வந்து அடைகின்றன. ஒருவனுக்கு உரிமை வழியிற் கிடைக்கும் நிலைமைகள் நியமித்த

நிலைமைகள் என்றும் அவனுடைய முயற்சி மூலம் கிடைக்கும் நிலைமைகள் பெற்ற நிலைமைகள் என்றும் குறிப்பிடப்படும். சில உதாரணங்கள் மூலம் இவற்றை விளக்கிக் கொள்ளலாம்.

இந்நாட்டிலே மன்னர் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் சிங்காசன உரிமை வழங்கப்பட்ட முறை நியமித்த நிலைமைக்குரிய ஓர் உதாரணமாகும். அம்முறையின்படி, சிங்காசன உரிமையை ஒரு மன்னாலுக்குப் பின்னர் அவனுடைய புதல்வர்கள் பெற்றனர். புதல்வர்கள் இல்லாதவிடத்து மன்னனுடைய சகோதரங்களுள் முத்தவனுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆயின், பிறப்புக் காரணமாக ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் நிலைமை எவ்வாறிருப்பினும் சமுதாயத்திலே தாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் மூலம் வேறு ஒரு நிலையை ஒருவர் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்குரிய உதாரணம் பின்வருமாறு:— ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலே, நம்நாட்டிலே கறுவாச் செய்கை அபிவிருத்தியடைந்ததனால், அக்காலச் சமுதாய அமைப்பிலே தாழ்ந்தவர்களாக மதிக்கப்பட்ட சில கரையோரப் பகுதி மக்கள், பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த மட்டிற் சமுதாயத்திலே ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடைந்தனர். இன்றுகூட, ஒருவர் நல்ல கல்வியைப் பெற்று மருத்துவத்துறையிலேனும் வேறு ஒரு முறையிலேனும் உத்தியோகம் பெற்று ஒரு புதிய நிலையை அடைவதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை எமது சமுதாயம் வழங்குகின்றது. சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின், பெற்ற நிலைமை என்பது, ஒருவர் தமது சொந்த முயற்சியின் மூலம் அடையும் நிலைமையைக் குறிக்கும்.

இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள இருவகையான சமுதாய நிலைமைகளையும் பற்றி ஆராயும்போது, இவற்றுக்கிடையே ஏதும் தொடர்பு உண்டா எனும் கேள்வி சில வேளைகளிலே எழக்கூடும். சமூக நிலைமைகளை நியமித்த, பெற்ற என்று இருவகையாகப் பிரித்துக் கொண்டாலும் இந்த இரு பிரிவுகளுக்குமிடையிலே ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. சில வேளைகளிலே ஒருவருடைய முயற்சி அவனுடைய நியமித்த நிலைமைக்கும் அடிப்படையாகின்றது. ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். குல முறையின் அடிப்படையிலான நிலைமைகள் நியமித்த நிலைமைகள் என்று ஒரு வர் கூறக்கூடினாலும், அவற்றின் ஆரம்பத்தினை நோக்கின், குல முறையென்பது ஆரம்பத்திலே இருக்கவில்லையென்பதும் தொழிற் பிரிவு முறையினாலேயே, அதாவது, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தொழிலில் ஈடுபட்டதனாலேயே அது ஏற்பட்டது என்பதும் தெளிவாகும். இலங்கையின் அண்மைக்கால வரலாற்றிலே கூட இதற்குரிய உதாரணங்களைக் காணலாம். நெற்காணிக் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்னர் இந்நாட்டிலே வேல் விதானை முறையெனும் ஒரு முறை இருந்தது. நிலைமையைப் பொறுத்தமட்டிலே வேல் விதானை எனப்பட்டவர் அக் கிராமத்தின் தலைவராக இருந்தார்.

தார். கிராமக் குளத்திலிருந்து விவசாயத்தின் பொருட்டு நீரைப் பங்கீடு செய்யும் அதிகாரமும் கிராம நிருவாக அதிகாரமும் அவரையே சார்ந்திருந்தன. இவர் அரசாங்க அதிபராலேயே நியமிக்கப் பட்டார். ஆயினும், விதானையாக இருந்த ஒருவர் இறந்துவிட்டால் அப்பதவி அவருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கே வழங்கப் பட்டது. அப்பதவியைப்பெற்றுக் கொள்வதற்குரிய அருக்கதையுள்ள ஒருவர் இறந்தவர் குடும்பத்திலே இல்லாத சந்தர்ப்பத்திலே அது இறந்தவருடைய மிகக் கிட்டிய உறவினர் ஒருவருக்கு வழங்கப் பட்டது. காலப் போக்கிலே வேல் விதானைப் பதவி பரம்பரை வழியாக உரிமையாகின்ற நியமித்த நிலையாகியது. ஆகையினாலே, நியமித்த நிலையாகக் கணிக்கப்படுவது உரிமை வழியைச் சார்ந்த தல்ல என்பது தெளிவு. இது தெளிவு கருதிச் செய்யப்பட்ட ஒரு வகையீடு என்று கொள்ளுவது பொருந்தும்.

இப்படியாக, சமுதாய உறவெனப்படும் கருத்தின் முக்கியமான இரண்டு பகுதிகளும் நிலைமை, கடமை என்பனவாகும். ஒருவருக்குரிய பல நிலைகளைப் போலவே அந்நிலைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட பல கடமைகளும் உள் என்பது இல்லிடத்திலே நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். வகுப்பறையிலே மாணவங்க இருக்கும் ஒரு பள்ளிப் பிள்ளை விளையாட்டு மைதானத்திலே ஒரு விளையாட்டு வீரனுகின்றன. வீட்டில் இருக்கும்போது தாய் தகப்பன் முன்னே ஒரு பிள்ளை எனும் நிலையிலும் சகோதரங்கள் முன்னே ஒரு சகோதரன் எனும் நிலையிலும் அவன் காணப்படுகின்றன. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களிலே இவை எல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்ட ஒரு நிலையை அவன் அடைய அவனுடைய கடமையும் அதற்கேற்ப மாறுகின்றது. ஒரு வரைப் பொறுத்தமட்டிலே நிலைமை இப்படியாக இருக்குமாயின், பரந்த சமுதாயம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டால், சிக்கலான நிலைமைகளும் கடமைகளும் உண்டாகுமென்பது தெளிவு. இவ்வாறு பார்க்கும்போது, ஒரு சமுதாயத்திலே சிக்கலான சமுதாய உறவுகள் பல உண்டாகக் கூடுமெனத் தோன்றும். அது ஒரு வலையைப் போன்றது என்று கூறலாம். ஆகையினாலே, 'சமுதாயம் என்பது சிக்கலான சமுதாய உறவுகளாலாக்கப்பட்ட ஒரு வலை' என்று வரைவிலக்கணம் கூறலாம்.

நாம் இதுவரை ஆராய்ந்துள்ள விடயம் சம்பந்தமாக ஓர் அடிப்படைப் பிரச்சினை தோன்றக்கூடும். சமுதாய உறவுகள், சமுதாய இடைச் செயல்கள் எனும் இரண்டு கருத்துக்களையும் எப்படி ஒன்றாக இணைப்பது என்பதே அப்பிரச்சினை. சமுதாய உறவுகளை விளங்கிக் கொள்ளும்போது சமுதாய இடைச் செயல்களுமே சமுதாய உறவுகளுக்கு ஏற்பவே நிகழுகின்றன என்பதைக் காணலாம். இதற்குரிய பதிலைக் காண்பதற்கு சமுதாயங்களின் ஆரம்பம் பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும். சமுதாயங்களுக்கு வித்தாக அமைந்த ஆதிகால, குழு

சார்ந்த சமுதாயங்களிலிருந்து இன்றைய அபிவிருத்தியடைந்த சமுதாயம் வரையும், மனிதன் வாழ்ந்து வந்துள்ள முறையை நோக்கும்போது அவன் வாழ்க்கையின் பொருட்டு எப்பொழுதும் போராடிக் கொண்டிருந்தான் என்ற உண்மை எமக்குப் புலனாகும். வாழும் பொருட்டு உணவு, உடை போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை அவன் தேடிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இத்தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் பொருட்டு அவன் உற்பத்தி வேலைகளில் ஈடுபட்டான். உற்பத்தி வேலைகளில் ஈடுபடும்போது அவற்றைத் தனியே செய்யமுடியாது என்று தோன்றியதனால் அவன் மற்றவர் களுடன் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து உழைத்தல் எனும் கருத்து, மற்றவர் களுடன் இடைச் செயலில் ஈடுபடுவதையே குறிக்கும். இப்படியாக இடைச் செயல்களிலே ஈடுபடும்போது, ஒவ்வொருவருக்குமிடையில் ஓர் உறவு ஏற்படுகின்றது. இப்படியாக உறவுகள் ஏற்பட்டதன் பின்னர், அவர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் இடைச் செயல்கள் அதற்கு முன்னர் ஏற்பட்டிருந்த சமுதாய உறவுகளின்படி நிகழுவதற்கு ஆரம்பித்தன. ஆகையினாலே தற்போது தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையே காணப்படும் இடைச் செயல்கள், நெடுஞ்காலமாக வளர்ந்து வந்துள்ள சமுதாய உறவுகளுக்கேற்பவே அமைந்துள்ளன வாகும். இதனைப் பின்வருமாறு சுருங்கக் கூறலாம்:-

1. மனிதன் சமுதாய இடைச் செயல்களிலே ஈடுபடுவதன் விளைவாகச் சமுதாய உறவு ஏற்படுகின்றது.
2. சமுதாய உறவு ஏற்பட்டதன் பின்னர், மனிதனுடைய செயல்கள் அதுவரை ஏற்பட்டுள்ள உறவுகளுக்கு ஏற்ற தாகவே அமைகின்றன.

சமூக உறவுகள் மாருது நிலைத்திருக்கின்றனவா?

சமூக உறவுகள் பற்றி மேற்கூறப்பட்டுள்ள விளக்கத்தின்படி, இந்த உறவுகள் அற்றுப் போகாது எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கின்றனவா எனும் ஐயம் எம்மிடத்திலே தோன்றக்கூடும். சமுதாயம் எவ்வாறு நிலைத்திருக்கின்றது என்பதை ஆராய்வதிலேயே சமூக வியலரினர் முதலிற் கவனஞ் செலுத்தினார்கள். இவர்களுடைய கருத்தின்படி, தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையில் சமூக உறவுகள் ஏற்பட்டுள்ளமையினாலேயே ஒரு சமுதாயம் நிலைத்திருக்கின்றது. ஆயின், ஒரு சமுதாயம் நிலைத்திருக்கும் அதே வேளையில், அது மாற்றமடைகின்றது என்பதனை நாம் மறந்து விடலாகாது. சிங்கள சமுதாயமானது, அனுராதபுரக் காலப்பகுதி, பொலன்னுவைக் காலப்பகுதி ஆகிய காலப் பகுதிகளிலிருந்து இன்றுவரை வளர்ந்து வந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சியின் போது, சிங்களச் சமுதாயத்திலே முக்கியமான பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை நாம் காணலாம். பண்டைக்காலச் சிங்கள அரசர் காலத்திலே காணப்பட்ட ஆட்சி

முறைக்குப் பதிலாகப் பொது மக்கள் வாக்கு மூலம் தெரிந்தெடுக்கப் படும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் ஓர் ஆட்சி முறையை இன்று எமது நாட்டிலே நாம் காண்கின்றோம். முன்னர், மன்னர் ஆட்சிக்காலத்திலே காணப்பட்ட இராசசேவை முறைக்குப் பதிலாக இன்று கல்வி, தொழில் பயிற்சித் தகைமைகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நிருவாக அமைப்பினையும் நாம் காண்கின்றோம். எனவே, சமூகத் தொடர்புகள் காலப்போக்கில் திரிபடைந்துள்ளது என்பது தெளிவு. பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலே நமது நாட்டிலே ஏற்பட்ட சில மாற்றங்களை அவதானித்தோ மாயின் இது நன்கு தெளிவாகும்.

மேல்நாட்டவருடைய படையெடுப்புக்கு முன்னர், நிலமானிய முறை ஆட்சியே இங்கு நிலவியது. மேல்நாட்டவருள் போர்த்துக் கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோருடைய ஆட்சிக் காலங்களிலே, கரையோரப் பகுதிகள் மாத்திரமே அவர்களுடைய ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன. ஆகையினாலே இக்காலப் பகுதிகளிலுமே, நிலமானிய சமுதாய முறையின் அமசங்களிலே போதிய அளவு வேறுபாடு ஏற்படவில்லை. அப்போது இருந்த பொருளாதாரப் பாங்கு விவசாயத்தின் அடிப்படையிலேயே தங்கியிருந்தமையினால் வயலும் வயல்சார்ந்த இடங்களும் குளங்குட்டைகளும் விவசார்ய வாழ்க்கையின் முக்கியமான அமிசங்களாக விளங்கின.

நிலவரிமை முற்றிலும் அரசன் கையிலேயே இருந்தது. ஆகையினாலே அவன் ‘பூபதி’ என்று அழைக்கப்பட்டான். நகரவாசிகள் எல்லோரும் அரசனுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சேவைகளைச் செய்வோராக இருந்தனர். அரசனுக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய இச்சேவை ‘இராசசேவை’ எனப்பட்டது. அது மாத்திரமன்று, குலமுறையின் அடிப்படையிலே சிங்களச் சமுதாயம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தமையினால், ஒவ்வொரு குலத்தவருக்கும் குறிக்கப்பட்ட பதவிகளும் கடமைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இக்குலங்களைச் சேர்ந்தோர் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்று பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இம்முறையின் கீழ் காடுகளை அழித்து நாடாக்குவதற்குரிய அனுமதி எச்சமுதாயத் தவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கேற்ப கிராமவாசிகள் குழுக்களாகச் சேர்ந்து வயல்கள் அமைத்து அவற்றைச் சுற்றிக் கிராமங்கள் அமைத்தனர்.

ஆனால், பிரித்தானியர் இந்நாட்டை 1815 இல் கைப்பற்றி நாடு முழுவதையும் தமது குடியேற்ற நாடாக்கிக் கொண்டதன் பின்னர் இந்நாட்டிலே குறிப்பிடத்தக்க பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவர்கள், நாட்டின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு. 1829 இல் நியமித்த கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவினர் சிபாரிசுகளின்படி இராசசேவை முறையை ஒழித்தார்கள். அத்துடன், வழிவழியாக வந்த விவசாயத்துக்குப் பதிலாக பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பித்தார்கள். இதற்குக் காணி தேவைப்பட்டது. எனவே

தேவையான நிலத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு, பாழ் நிலச் சட்டம், முடிக்குரிய காணிச்சட்டம் போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து மலைநாட்டுப் பகுதிகளிலே காணிகளைக் கைப்பற்றி ஞாகள். அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட இந்தக் காணிகளிலே முதலில் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வியாபாரப் பயிர்ச் செய்கை என்ற முறையிலே கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையிலிருந்து நல்ல வருமானம் கிடைத்தமையினால், பிரித்தானிய வியாபாரிகள் பலர் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆயின், சிறிதுகாலத்தின் பின்னர், கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கை சிறைவுற்றதையுடையதுத் தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்படியாக, 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றுண்டுகளிலே ஆங்கிலேயர் ஆரம்பித்த பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை காரணமாக அக்காலப் பொருளாதார அடிப்படையிலே பெரும் புரட்சியைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அதாவது வியாபாரப் பயிர்ச் செய்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதலாளித்துவ பொருளாதார முறை ஒன்று ஆரம்பமானது. (9 ஆம் வகுப்புக்குரிய சமூகக் கல்வி நூலில் 8 ஆம், 22 ஆம் அத்தியாயங்களிலே இது பற்றிப் போதிய விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.)

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்துப் பொருளாதார அடிப்படையிலேற்பட்ட இந்த மாற்றம் காரணமாகப் பல அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. அவற்றுள் சில பின்வருமாறு:—

1. கொழும்பு நகர் ஒரு வியாபார மையமாக மாறியது. அது ஒல் கொழும்புத் துறைமுகம் பெருப்பிக்கப்பட்டது.
2. வங்கிகளும், முகவர் நிலையங்களும், தனிப்பட்ட கம்பனிகளும் தாபிக்கப்பட்டன.
3. புதிய நிருவாகமுறை கொண்டு வரப்பட்டமையினால், நிருவாகத்துறை அதுவரை இருந்ததைவிட அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது.
4. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையுடன் சம்பந்தப்பட்ட கைத்தொழிற்சாலைகளும் எந்திரவியற் சாலைகளும் தோன்றின.
5. போக்குவரத்து முறையின் அபிவிருத்தி ஆரம்பமானது.

இவற்றின் விளைவாக, இங்கு கூறப்பட்டுள்ள வியாபாரத் துறையுடனும், நிருவாகத் துறையுடனும் சம்பந்தப்பட்ட புதிய வியாபார வகுப்பினரும் இப்புதிய துறைகளிலே சேவை செய்வதற்குரிய புதிய கிராமிய மக்களும் தோன்றினர். இத் தொழிலாளர் பின்வரும் மூன்று பிரிவுகளுள் அடங்குவர்.

1. பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்.
2. துறைமுகத்திலே போக்குவரத்துச் சேவைகளிலும், ஏனைய கைத்தொழில்களிலும் ஈடுபடும் நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்.
3. நிருவாகப் பகுதிச் சேவையைச் சேர்ந்த எழுதுவினர்.

பிரித்தானிய நிருவாக முறை விவிவடைந்ததுடன் பொருளா தாரத்தின் அடிப்படை மாற்றமடைந்ததன் விளைவாகச் சமுதாயத் தொடர்புகளும் மாற்றமடைந்தன என்பதை இது எடுத்துக்காட்டு கின்றது. சமூகவியற் கோணத்திலிருந்து இந்த மாற்றத்தை நாம் எவ்வாறு நோக்கலாம்?

நிலமானிய முறையிற் காணப்பட்ட பெருமக்கள் வகுப்பினருக் குப் பதிலாக புதிதாகத் தோன்றிய முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலே ஒரு புதிய வணிக வகுப்பினர் தோன்றினர். பெருமக்களுக்குரிய சமூக நிலைமை பரம்பரை வழி உரிமையாக இருந்தது. ஆனால், வணிகருடைய நிலைமை முற்றிலும் வேறுன்தாகும். வணிகளெனப் படுபவன், குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொழிலிலே தனது சொந்தப் பணத்தை முதலீடு செய்து தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்தி அதனால் கிடைக்கும் இலாபத்தின் மூலம் சமுதாயத்திலே ஓர் தகை நிலையைப் பெறுகின்றன. இது பெற்ற நிலைமையெனப்படும். பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலே புதிதாக இங்கே தோன்றிய வணிகர் வகுப்பினருடைய நிலைமை இதையொத்ததாகும்.

நிலமானிய முறை நிலவிய காலத்தில், எமது பொருளாதாரம் விவசாயத்திலேயே தங்கியிருந்தது. ஆனால் முதலாளித்துவ முறை உருவானதும் இந்நிலைமை மாறியது. அதன் பின்னர் பெருந் தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையே எமது பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையானது. இதன் விளைவாக, ஊதியத்துக்குழைத்து வாழ்க்கை நடத்தும் தொழிலாள வர்க்கத்தினர் தோன்றினர். இவர்களுள்ளும், நகர்ப்புறப் பகுதிகளிலே தோன்றிய தொழிலாளர் மிக முக்கியத்துவமுடையோராவர். இத் தொழிலாள வகுப்பினருக்கும் வணிக வகுப்பினருக்கும் இடையிலிருந்த தொடர்பு, பெருமக்களுக்கும் பண்ணையாட்களுக்குமிடையிலிருந்த தொடர்பிலிருந்து வேறுபட்டது.

நிலமானிய முறையின் கீழ் தொழிலாளர் ஊதியம் பெறவில்லை. தொழிலாளி எப்பொழுதும் முதலாளிக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தான். ஆனால், நகர்ப்புறத்தொழிலாளர், அவர்களுடைய முதலாளி களான வணிகக் குலத்தவருக்கு இப்படியாகக் கட்டுப்படவில்லை. நாளாந்த ஊதியத்துக்காகவே இவர்கள் உழைத்தார்கள் என்ற மையினால் ஒருதொழிலைக் கைவிட்டுப் பிறதொன்றைச் செய்யும் சுதந்திரம் நகர்ப்புறத் தொழிலாளருக்கு இருந்தது. இதனால் தொழிலாளர் வகுப்புக்கும், முதலாளி வகுப்புக்குமிடையிலிருந்த தொடர்பு நிலமானிய முறை நிலவிய காலத்திலிருந்த தொடர்பிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டிருந்தது.

நிலமானிய முறையின் கீழ் சமுதாயத்தவர்களுக்கிடையிற் காணப்பட்ட தொடர்புகள் பெரும்பாலும் தனிப்பட்டனவாக வும், ஓர் ஒழுங்கின்பாற்படாதனவாகவும் காணப்பட்டன. ஆனால்

முதலாளித்துவ முறையின்கீழ், ஒழுங்கான அதாவது, சட்டதிட்டங்களின்படி அமைந்த தொடர்புகளும், தனிப்பட்ட குறிக்கோள் களுக்குப் பதிலாகப் பொதுவான குறிக்கோள்களின் அடிப்படையிலமைந்த தொடர்புகளும் ஏற்படலாயின. புதிதாகத் தோன்றிய வணிகத் தாபனங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர், சட்டதிட்டங்களுக்கமைய, குறிக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் வேலை செய்ய வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டமை, ஒழுங்கின்பாற்பட்ட தொடர்புக்குரிய ஓர் உதாரணமாகும். அவ்வாறே, 19 ஆம் நூற்றுண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து எமதுநாட்டு நகர்ப்புறத்தொழிலாளரிடையிலே தொழிற்சங்கங்கள் அபிவிருத்தியடைந்தமையையும், 20 ஆம் நூற்றுண்டின் முதற் பகுதியிலிருந்து அரசியற் கட்சிமுறை அபிவிருத்தியடைந்தமையையும், தனிப்பட்ட இலட்சியங்களைக்கைவிட்டுப் பொதுவான இலட்சியங்களின்படி உருவான தொடர்புகளுக்கு உதாரணங்களாக எடுத்துக் காட்டலாம். எனவே, எமது பொருளாதார அடிப்படையிலேற்பட்ட மாற்றங்களுக்கேற்ப சமுதாயத் தொடர்புகளிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன என்பது மேற்கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து புலனாகும். ஆயின், இம்மாற்றங்கள் சமுதாயம் முழுவதிலும் ஒரே மாதிரி ஏற்படவில்லை. எமது கிராமப் பகுதிகளிலே, நிலமானிய முறைச் சமூகத் தொடர்புகள் இன்னும் காணப்படுகின்றன என்பது இதற்குரிய ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். பிரித்தானியர் இங்கு கட்டியெழுப்பிய முதலாளித்துவ பொருளாதார முறையின் பலாபலன்கள் சமுதாயத்தவர் எல்லோருக்கும் சமமாகப் பங்கிடப்படாமேயே இதற்குக் காரணமாகும். தளம்பாதிருக்கும் ஒரு நீர்த் தேக்கத்திலே பாரமான ஒரு பொருளாப் போட்டதும், அப்பொருள் போடப்பட்ட இடத்திலே உண்டாகும் தளம்பலளவினதான் தளம்பல் நீர்த்தேக்கத்தின் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுவதில்லையென்பது நாம் அறிந்த ஓர் உண்மை. சமூகத் தொடர்புகள் பற்றிய நிலைமையும் இதனையொத்ததேயாகும்.

சமூகத் தொடர்புகளைக் கற்றுக் கொள்ளுவதற்குரிய மட்டம் யாது?

சமூகத் தொடர்புகள், மிகவும் எளிய நிலையிலிருந்து சிக்கலான நிலைவரை அபிவிருத்தியடையக்கூடும் என்பது இதுவரை சமூகத் தொடர்புகள் பற்றிக் கூறப்பட்ட விளக்கத்திலிருந்து தெளிவாகும் மற்றுமொரு முக்கியமான விடயமாகும். இதனால் சமூகத் தொடர்புகளைப் பல மட்டங்களாகப் பிரித்தே சமூகவியலறிஞர் ஆராய்கின்றனர்.

சமூகவியலறிஞர், முதலாவதாக இருவரேனும், பலரேனும் சம்பந்தப்பட்ட விடத்து உண்டாகும் சமூகத் தொடர்புகள் பற்றியே ஆராய்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு குடும்பத்தை அல்லது ஒரு விளையாட்டுக் குழுவை அல்லது ஒரே நிலைமையிலுள்ள ஒரு

குழவை எடுத்து அந்தத்தொகுதியைச் சேர்ந்தவரிடையே ஏற்படு கின்ற தொடர்புகள் பற்றியும் அவற்றையொட்டித் தோன்றுகின்ற சமூகத் தொடர்புகள் பற்றியுமே சமூகவியலறிஞர் ஆராய்கின்றன. இப்படியான் ஆராய்ச்சிகளைச் சமூகவியல் நூல்களிலே நிறையக் காணலாம். இப்படியாகச் சமூகத்தொடர்புகள் பற்றி ஆராய்வது நுண்ணிய ஆராய்ச்சி எனப்படும்.

சில சமூகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டுக் குறிக்கப்பட்ட ஒரு காலம் கழிந்த பின்னர் உடன்பாடுடைய நடத்தை முறைகளாகின்றன. இப்படியாக உடன்பாடுபெற்ற நடத்தைகள் சமூகத் தாபனங்களை என்று சாதாரணமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்படியாக நிலைபெற்ற சமூகத் தொடர்புகள் பற்றியுமே சமூகவியலறிஞர் ஆராய்கின்றனர். இது பொது மட்டத்திலிருந்து சமூகத் தொடர்புகளை ஆராய்தல் எனப்படும்.

இப்படியாகப் பார்க்கும்போது, பொதுவான, நுண்ணிய எனும் இரண்டு மட்டங்களின்படி சமூகத்தொடர்பு ஆராயப்படுகின்றது என்பது புலனாகும். தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையிற் காணப்படும் சமூக வாழ்க்கை நுண்ணிய மட்டத்திலே இது பற்றி ஆராய்வதற்குரிய சிறந்த ஓர் உதாரணமாகும். இது பற்றி அடுத்துவரும் பகுதியில் ஆராய்வோம்.

சமுதாய ஆராய்ச்சியில் தொகுதிகளுக்குள்ள

முக்கியத்துவம்

தொகுதிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியானது நுண் சமூகவியலில் முக்கியமான ஓர் அங்கமாகுமென மேலே எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். ஆதியிலிருந்து மனிதன் குழக்குழவாக வாழ்ந்து வந்தானை வரலாற்று வாயிலாக அறிகின்றோம். தனது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முற்பட்ட மனிதன் அதற்கு மற்றவர்களுடைய உதவியும் தேவை என்பதை உணர்ந்து அவர்களைச் சேர்த்தேனும் அவர்களுடன் சேர்ந்தேனும் உழைத்தான் என ஏற்கனவே கண்டுள்ளோம். ஆகையினாலே, சமூகம் பற்றி ஆராயும்போது, தொகுதிகளை அல்லது குழக்களை அதன் அடிப்படையாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளுவோம். குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியை விளக்குவதற்கு முன்னர், சமுதாய ஆராய்ச்சியில் தொகுதிகளுக்கு ஏன் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வழக்கப்படுகின்றது என்று ஆராய்வோம்.

ஒரு சமுதாயத்திலே பல்வேறு தொகுதிகளைக் காண்கின்றோம். அதாவது, ஒரு சமுதாயம் பல்வேறு தொகுதிகளைக் கொண்டமைந்திருக்கக் காண்கின்றோம். எமது சமுதாயத்திலே, உற்றூர் உறவினர் தொகுதிகள், சமயத் தொகுதிகள், அரசியற்றெருகுதிகள் போன்ற பல தொகுதிகளைக் காண்கின்றோம். ஆகையினாலே, முழுச் சமுதாயத்தையும் எடுத்து அதனைச் சிறுசிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து

ஆராயும்போது, சமூக வாழ்க்கையானது தொகுதிகளிலிருந்தே ஆரம்பமாகின்றது என்பது தோன்றும்.

குடும்பமெனப்படும் தொகுதியிலிருந்தே நாம் சமுதாயத்தை அடைகின்றோம். அது மாத்திரமன்று, சமுதாயம் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒழுக்க முறைகளைப் பற்றி நாம் குடும்பத்திலேயே முதன்முதலாக விளங்குகின்றோம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒரு குடும்பத்தினர் செய்து கொள்ளுகின்ற முடிவுகளின் விளைவுகள் ஒரு சமுதாயம் முழுவதிலும் பிரதிபலிக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. இன்றைய உலகிலே சனத்தொகை பெருகுகின்ற வீதத்தைத் தடுத்து வைப்பதற்குரிய வழிவகைகளைக் காண்பதற்குப் பல்வேறு சங்கங்களும், நிறுவனங்களும் முன் வந்துள்ளன என்பதை நாம் அறி வோம். ஆயின், சனப்பெருக்கப் பிரச்சினையின் மூல காரணத்தை நோக்கினேமாயின், அது ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் கணவனும் மனவியும் செய்துகொள்ளுகின்ற முடிவிலேயே தங்கியுள்ளது என்பது தெளிவாகும். இங்ஙனம், குடும்பமெனப்படும் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களினுடைய செயல் ஒரு சமுதாயம் முழுவதையும் பாதிப்பதை நாம் காணலாம். ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய தொகுதிகளின் நிலைமையும் இப்படியேயாகும். ஒவ்வொரு தொகுதியினரும் செய்து கொள்ளுகின்ற முடிவுகள் ஏதேனும் ஒரு வழியிலே சமுதாயம் முழுவதிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆகையிலே ஒரு சமுதாயம் பற்றி விளங்கிக்கொள்வதற்கு அதன் தொகுதிகள் பற்றி ஆராய்வது மிகவும் முக்கியமாகும்.

ஒரு சமுதாயத்திற் காணப்படும் சமூகத்தொடர்புகள் சில காலத்தின்பின்னர் ஏற்புடைய நடத்தைகளைனும் நிலையை அடைகின்றன வென்று மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏற்புடைய நடத்தைகளின் பாங்குமே தொகுதிகளின் செயற்பாடுகள் காரணமாகவே அமைகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, குடும்பமெனப்படும் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியிலே காணப்படும் நடத்தைப் பாங்கும் சிறிது காலத்தின் பின்னர், ஏற்புடைய நடத்தையாகக் கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. அதன்பின்னர் அது குடும்பமெனப்படும் சமூகத் தாபனமெனப்படுகின்றது.

ஒரு சமுதாயத்தின் கொள்கைகளை எடுத்துப் பார்க்கினும், அக்கொள்கைகள் அச்சமுதாயத்துப் பிரமுகர்களாகவுள்ள கூட்டத்தினருடைய விருப்பத்தின்படியே அமைந்திருக்கக் காணலாம். முதலாளித்துவ பொருளாதார முறை காணப்படுகின்ற ஒரு சமுதாயத்துக்குரிய சமூக, பொருளாதார கொள்கைகள், பெரும்பாலும் செல்வந்தர் எனப்படும் தொகுதியினரின் குறிக்கோள்களுக்கும் விருப்பகளுக்கும் ஏற்றதாகவே அமையும் என்பது, அப்படியான ஒரு சமுதாயத்தினை எடுத்து நோக்கும் போது தெளிவாகும்.

தொகுதிகள், ஒவ்வொரு மனிதனுடைய செயல்களிலும் செலுத்தும் ஆதிக்கம் இவை எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமானதாகும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் யாரென்று தொகுதி வாழ்க்கை மூலமே அறிந்து கொள்ளுகின்றன. இது பற்றி இந்த அத்தியாயத் தின் இறுதியிலே விரிவாக ஆராய்வோம்.

அடுத்ததாக, ஒரு தொகுதியை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்ளலா மென்று பார்ப்போம்.

ஒரு தொகுதியென்று பேசும்போது அங்கே குறைந்தது இருவர் இருத்தல் வேண்டும். இருவருள்ளனர் என்பதை மாத்திரம் கொண்டு, சமூகவியல் அடிப்படையிலே அது ஒரு தொகுதியாக மாட்டாது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு சந்தியிலே பஸ்வண்டியைக் காத்து நிற்கின்ற கூட்டத்தினரை ஒரு தொகுதியென்று கூறமுடியாது. ஒரு கூட்டத்தினர் ஒரு தொகுதியாகக் கணிக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் மத்தி யிலே சில பொதுவான இயல்புகள் இருத்தல் வேண்டும்.

முதலாவதாக, ஒரு தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கிடையில் போதியகால பரஸ்பர உறவு இருந்திருத்தல் வேண்டும். இங்கே போதிய காலமென்பதைத் திட்டவட்டமாக இவ்வளவு கால மென்று கூறமுடியாது. ஆனால் இவர்களுக்கிடையில் பரஸ்பர உறவு ஏற்படும்வரை அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவும் செயல் களில் ஈடுபட்டிருத்தல் வேண்டும். இக்கருத்தின்படி நோக்கும் போது, ஒரு சந்தியிலே பஸ் வண்டிக்காகக் காத்திருப்பவர்களுக் கிடையில் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நோக்கம் இருக்கின்றது என்பதை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களை ஒரு தொகுதி யினர் என்று கொள்வது ஏற்படுத்தயதன்றென்பது விளங்கும்.

உள் தொடர்புகள் ஏற்பட்ட மாத்திரத்தே தொகுதி வாழ்க்கை ஆரம்பமாகிவிடுகின்றது என்று கருதமுடியாது. அப்படியான உள் தொடர்புகளில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற குறிக்கோள்கள் அல்லது தேவைகள் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலே சம்பந்தப்பட்ட சிலர் மத்தி யிலே ஒரேவிதமான குறிக்கோள்கள் அல்லது தேவைகள் இருந்தும், தொகுதி வாழ்க்கை ஏற்படுவதில்லையென்பது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பட்டினத்திலே வருமானவரி செலுத்துகின்றவர்கள் மத்தி யிலே, நகரசபையிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் சேவைகளைப் பற்றி ஏகமனதான கருத்துக்கள் இருக்கக்கூடும். ஆயின், அவர்கள் எல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் உள் தொடர்புகளில் ஈடுபடுவதில்லை என்றதனால் அவர்களை ஒரு தொகுதியினர் என்று கொள்ளமுடியாது. எனவே, குறிக்கோள்களைப் பற்றிய ஒன்றுபட்ட கருத்தைப் போலவே, அவற்றை அடைவதன் பொருட்டு உள் தொடர்புகளில் ஈடுபடுவதும் தொகுதி வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாகும்.

தொகுதி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அமிசங்கள் என்று இங்கே கூறப்பட்டவற்றைவிட “தொகுதிக்கு உரியவர்” என்ற விளக்கமும்

சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மத்தியில் இருத்தல் வேண்டும். குறிக்கப் பட்ட ஒரு கூட்டத்தினர் மத்தியில் இந்த விளக்கம் இருக்கிறதா வென்று எப்படி அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது இங்கு பிரச்சினையாகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, குறிக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தினர் வாழுகின்ற ஒரு கிராமத்துக்கு வெளியிலிருந்து ஓர் ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ள போது அவர்கள் எல்லோரும் அந்த ஆபத்தினை எதிர் நோக்க ஒன்றுபட்டு எழுந்து நிற்பதாக எடுத்துக்கொள்ளுவோம். கிராமவாசிகள் மத்தியிலே இப்படியான ஒரு பண்பு இருக்குமாயின் அவர்கள் மத்தியில் தொகுதி வாழ்க்கை உண்டு என்பதை அது எடுத்துக்காட்டும் ஓர் அறிகுறியாகும்.

இப்படியாக எவ்வாறேனும் தொகுதியைச் சேர்ந்தோர் மத்தியிலே “தொகுதி உணர்ச்சி” இருக்குமாயின் அதுவும் ஒரு தொகுதியை அறிந்துகொள்வதற்குரிய ஒரு முக்கியமான அளவுகோலாகும்.

இதனைவிட, ஒரு தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியில் நடத்தை பற்றிக் குறிப்பான கொள்கைகள் இருத்தல் வேண்டும். நடத்தை பற்றிப் பொதுவான கருத்துகள் இருப்பின், தனிப்பட்ட வருடைய சுதந்திரம் ஏற்றமுறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும், ஒருவன் அச்சமுதாயத்திலே செய்யக்கூடிய செயல் களுக்குச் சிற்சில எல்லைகள் உண்டு என்பதையும் அது குறிக்கும். இந்த எல்லைக்குள், ஒரு மனிதன் சுதந்திரமாக நடந்து கொள்ள வாம். இந்த எல்லைகளைமீறி, கூறப்பட்டுள்ள பொதுவான கருத்துக்கு மாறாக ஒரு கருமத்தை ஒருவன் செய்கின்றபோது அதற்குரிய தண்டளை அல்லது கண்டனம் சமுதாயத்தினால் அவனுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களின்படி, ஒரு தொகுதிக்குப் பின் வருமாறு வரைவிலக்கணம் கூறலாம்.

குறிப்பிடத்தக்க காலம் பரஸ்பர செயல்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு பொதுவான இலட்சியங்களையும் நடத்தைக்கோட்பாடுகளையும் ஆதரிக்கும் இருவர் அல்லது பலர், கூட்டம் அல்லது தொகுதி எனப் படுவர்.

இப்படியாகப் பார்க்கும்போது, குடும்பம், நன்பர், விளையாட்டுக்குழும், சிறுவர் சமுதாயம், அரசியற்கட்சி, தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவை ஏனைய பல்வேறு சங்கங்கள், சபைகளும் தொகுதி களாகும். ஆயின், எல்லாத் தொகுதிகளும் அவற்றின் அமைப்பிலும் செய்துமுறைகளிலும் ஒரே தன்மையுடையனவல்ல என்பதை இங்கே நாம் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களையும் நன்பர் குழாங்களையும் எடுத்துக் கொள்வோம். கிராம அபிவிருத்திச் சபை முறைக்குமுறை கூடி, கிராம முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும், கிராமத்தைப் பாதிக்கின்ற பொது

வான் பிரச்சினைகள் பற்றியும் ஆராய்கின்றது. ஒரு நண்பர் குழா
 முமே காலத்துக்குக்காலம் கூடி, பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி
 ஆராய்கின்றது. நண்பர் குழாம் கூடும்போது, அவர்களுடைய
 தனிப்பட்ட விடயங்கள் பற்றியே பேசப்படுகின்றது. ஆனால் கிராம
 முன்னேற்றச் சபை கூடும்போது குறிக்கப்பட்ட ஒரு பொது
 விடயம் பற்றியே பேசப்படுகின்றது. அங்கே தனிப்பட்ட விடயங்
 களன்றிப் பொதுவான விடயங்களே முதலிடம் பெறுகின்றன.
 ஒரு நண்பர் குழாத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியிலே காணப்படும்
 உறவு பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட பண்புடையதாக இருக்கக்கூடிய
 னும், ஒரு கிராம முன்னேற்றச் சபை உறுப்பினர் மத்தியிற் காணப்
 படும் உறவு இப்படியான தனிப்பட்ட தன்மையுடையதன்று.
 இப்படியாக, குறிக்கோள்கள், உறவுகள், பரஸ்பரச் செயல்கள்
 ஆகியவற்றின் தன்மையை நோக்கும்போது, பல்வேறு தொகுதி
 களுக்கிடையிலே வேறுபாடுகள் இருக்கக் காணலாம். ஒன்றுட
 னென்று வேறுபடுகின்ற தொகுதிகளைக் குறிப்பதற்குச் சமூகவியலறி
 ஓர் பல்வேறு பதங்களைக் கையாளுகின்றனர். ஒழுங்குடைத்
 தொகுதி ஒழுங்கமையாத்தொகுதி, முதற்றெருகுதி, துணைத்
 தொகுதி என்பன இப்பதங்களுள் சிலவாகும். முதற்றெருகுதி,
 துணைத்தொகுதி ஆகியவற்றின் கருத்து யாது என்று அடுத்த
 தாக ஆராய்வோம்.

முதற்றெருகுதி

குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதி முதல் இயல்புகளைக் கொண்டுள்
 எதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்குரிய ஒருவழி, அத்தொகுதி-
 யின் குறிக்கோள்கள் எப்படிப்பட்டன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்த
 லாகும். ஒரு முதற்றெருகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய தனிப்
 பட்ட இலக்குகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர்.
 உதாரணமாக, ஒரு குடும்பத்தை அல்லது நண்பர் குழாத்தை
 எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஒவ்வொருவரும் தமது தனிப்பட்ட
 தேவைகளை அத்தொகுதி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எதிர்
 பார்க்கின்றனர். நாளாந்த வாழ்க்கையிலே தமக்கு ஏற்படுகின்ற
 பிரச்சினைகள், நன்மை திமைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கும், அவை
 பற்றி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவதற்கும் இப்படியான
 தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் முற்படுகின்றனர். முதற்றெருகுதியின்
 குறிக்கோள்கள் தனிப்பட்ட தன்மை உடையன என்பதற்கு,
 ஓர் அயலில் உள்ளவர்களுக்கிடையிற் காணப்படும் உறவை ஓர்
 சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம். உங்களுடைய வீட்
 டைச்சற்றியுள்ள குழலில் வசிக்கின்றவர்கள் ஒருவரையொருவர்
 சந்தித்துப் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றிப் பேசுவதை நீங்கள்
 பலதடவை கண்டிருப்பீர்கள். இப்படியாக இவர்கள் சந்தித்துப்
 பேசுவது தத்தமக்கிடையிலுள்ள நல்லுறவை வளர்க்க வேண்டு

மென்ற ஓரேயொரு நோக்கின் பொருட்டாக இருக்கலாம். எனவே, தொகுதிக் குறிக்கோள்களிலே காணப்படும் தனிப்பட்ட தன்மை ஒரு முதற்றெருகுதியை அடையாளங்கண்டு கொள்வதற்குரிய ஓர் அம்சமாகும்.

இரண்டாவதாக, ஒரு முதற்றெருகுதியிலே, சமுதாயத் தொடர்புகள் பெரிதும் ஒழுங்கற்ற முறையிலேயே அமைந்திருக்கக்கூடும். ‘‘ஓழுங்கற்ற முறை’’ என்பது தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய உறவுகள் சட்டதிட்டங்களுக்கேனும், ஏற்புடைய விதிகளுக்கேனும் கட்டுப்பட்டு அமைவதில்லை என்பதைக் குறிக்கும். சமுதாய வாழ்க்கைக்குரிய பல விடயங்கள் சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைந்திலவென்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த ஓர் உண்மை. உதாரணமாக, நாம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய அயலவர் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அத்தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கிடையிலே காணப்படும் தொடர்புகள் சட்டதிட்டங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டனவல்ல என்பது உங்களுக்கு விளங்கும்.

மூன்றாவதாக, ஒரு முதற்றெருகுதியிலே, ஒருவன் மற்றவர்களுடன் தான் கொண்டுள்ள தொடர்புகளிலே சமமானவன் என்ற முறையிலேயே நடந்து கொள்கின்றன. இன்னெருவாறு கூறுவதாயின், இப்படியான ஒரு சமுதாயத்திலே ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கை அமிசம் முழுவதுமே அத்தொகுதியுடன் இணைந்ததாக இருக்கும். உதாரணமாக, குடும்பமெனப்படும் தொகுதியிலே பல வேறு நிலைமைகளுக்குரியவர்கள் முற்றிலும் அதனுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆயின், குறிக்கப்பட்ட ஒரு வன் குறிக்கப்பட்ட ஒரு சபை, சங்கம் அல்லது தாபனத்தைச் சேர்ந்து செயற்படும்போது, ஓர் எல்லைக்குடுப்பட்ட உறவே அவனுக்கும் அவற்றுக்குமிடையிற் காணப்படும்; அல்லது அத்தாபனத்துக்குரிய முறையில் மாத்திரமே அமைந்திருக்கும். ஆயின், முதற்றெருகுதி உறவுகளிலே இப்படியான ஒரு எல்லையை வகுத்தல்சலபமன்று.

அளவைப் பொறுத்தமட்டில் சிறிதாக இருப்பதும் முதற்றெருகுதி களின் இயல்புகளுள் ஒன்றாகும் எனச் சிலவேளைகளிலே கூறப்படுகின்றது. ஒரு தொகுதி சிறிதாக இருப்பதை மாத்திரம் காரணமாகக் கொண்டு அது ஒரு முதற்றெருகுதியாகுமென்று கூறமுடியாதென்பதையும், சில சந்தர்ப்பங்களிலே பலர் சேர்ந்துள்ள பெரியதொகுதிகளிலே முதனிலை உறவுகள் காணப்படக்கூடும் என்பதையும் இங்கே எடுத்துக்காட்டுதல் வேண்டும். ஒரு நீதிமன்றத்திலே ஒரு சிறு கூட்டத்தினரே கூடுகின்றனரெனினும், அவர்களிடையே முதனிலை உறவுகளைக் காணமுடியாது. மறுசாராக ஒரு கிராமத்தில், ஒரு நீதிமன்றத்தில் கூடுகின்றவர்களைவிடப் பெருந்தொகையான கிராம மக்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமையும்

பரஸ்பர ஈடுபாடும் இருக்குமாயின், அங்கே முதற்றெருகுதி உறவு களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

இதன்படி, குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதி முதல் இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளதா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்குரிய வழிகாட்டியான சில கருத்துகள் பின்வருமாறு:-

1. தொகுதியின் குறிக்கோள்களிலே தனிப்பட்ட இயல்புகள் காணப்படுவது.
2. தொகுதியின் உறவுகளிலே ஓர் ஒழுங்கினைக் காணமுடியாமை.
3. உறவுகளிலே முற்றுன இயல்பிருத்தல்.
4. தொடர்பு கொள்ளலுக்கு எல்லையின்மை.
5. ஒருவருடைய சமூக இயல்பினை உருவாக்குவதிலே ஒரு தொகுதி முக்கியமான பங்குடையதாக இருத்தல்.

குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியிலே மேற் கூறப்பட்ட இயல்புகள் எவ்வளவுக்குக் காணப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்தே, அத் தொகுதி முதற்றோகுதி இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளதா என்று கூறுதல் கூடும். எனவே, ஒரு தொகுதியிலே இந்த இயல்புகள் எவ்வளவு தூரம் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தபின் னரே அத்தொகுதி முதற்றோகுதியா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

துணைத்தொகுதி

நாம் இதுவரை ஆராய்ந்த முதல் இயல்புகளைக் கொண்டுள்ள தொகுதிகளை விட, அப்படியான தனிப்பட்ட, ஒழுங்குடைய அடிப்படையில் அமையாத உறவுகளைக் காணக்கூடியதொகுதிகளும். இப்படியான தொகுதிகளைக் குறிப்பதற்குச் சமுகவியலறிஞர் துணைத்தொகுதி எனும் பதக்தினைக் கையாஞ்சிகளின்றனர். துணைத்தொகுதிகளை அறிந்து கொள்வதற்குரிய சுலபமான முறை முதற்றோகுதிகளிலிருந்து அவை எப்படி வேறுபடுகின்றன என்று ஆராய்வதாகும்.

ஒரு துணைத்தொகுதியிலே தனிப்பட்டவர்களுடைய தனிப்பட்ட குறிக்கோள்கள் நிறிப் பொதுவான குறிக்கோள்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இதனால் இப்படியான தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியிலே தனிப்பட்ட குறிக்கோள் இருக்கமாட்டாது என்று கொள்ளக்கூடாது. ஆனால், தனிப்பட்ட குறிக்கோள்களுமே பொதுவான குறிக்கோள்கள் மூலம் அடையப்படுகின்றன என்பது துணைத்தொகுதிகளிலே தெளிவாகக் காணப்படும் ஓர் இயல்பாகும். உதாரணமாக, ஒரு தொழிற் சங்கத்து உறுப்பினர்கள் அச்சங்கத்திற்கூடாக அடைவதற்கு எதிர்பார்க்கும் தனிப்பட்ட குறிக்கோள்கள் பொதுவான குறிக்கோள்களாகக் கொள்ளப்பட்டதன் பின்னரே அவற்றை அடையக்கூடிய வாய்ப்புக்கிடைக்கின்றது.

குறிக்கப்பட்ட ஒரு தொகுதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுடைய நிலைமைகளும் கடமைகளும் சட்டதிட்டமாக அமையின் அது அச்சமுதாயம் ஒரு துணைத்தொகுதியென்பதை எடுத்துக்காட்டு கின்ற மற்றுமொரு இயல்பாகும். ஒரு துணைத்தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிற்சில கடமைகளையும் உரிமைகளையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இவை சட்டதிட்டப்படி அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். எனவே இப்படியான ஒரு தொகுதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஓவ்வொருவரதும் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் கொண்ட ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்தல் சிக்கலான ஒன்றன்று. உதாரணமாக, ஒரு நகரசபை உறுப்பினர்களுடைய கடமைகளும் உரிமைகளும் சட்டதிட்டப்படி வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, நகரசபை உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அவர்களுக்கிடையிற் காணப்படும் செயல்களிலே ஓர் ஒழுங்கைக் காணலாம். ஆனால் ஒரு நண்பர் குழாத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கடமைகள் இப்படியாக சட்டதிட்டங்களினால் வரையறுக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறு பார்க்கும் போது, துணைத் தொகுதி உறவுகளாவன. முதற்கொடுதி உறவுகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டன என்பது விளங்கும்.

தனிப்பட்டவர்களுக்கும் தொகுதிக்குமிடையிலே முற்றுமுழுதான உறவு காணப்படாமையும் துணைத் தொகுதிக்குரிய ஓர் இயல்பாகும். இப்படியான ஒரு தொகுதியிலே, குறிக்கப்பட்ட ஒரு கருமத்துக்குரிய ஓர் உறவு மாத்திரமே தொகுதிக்கும் தனிப்பட்ட வர்களுக்குமிடையிலே காணப்படும். நாம் மேலே எடுத்துக் கொண்ட உதாரணத்தின்படி, நகரசபை உறுப்பினர் ஒருவருக்கு நகரசபையிலே குறிக்கப்பட்ட ஒரு நிலைமையும் கடமையும் உண்டு என்பது தெளிவு. எனவே, நகரசபைக்கும் அவருக்கும் இடையிற் காணப்படும் தொடர்பு குறிக்கப்பட்ட ஓர் எல்லைக்குட்பட்டதாக இருக்கும். அவர் நகரசபை உறுப்பினர் என்ற முறையில் மாத்திரமே நகரசபையுடன் தொடர்புடையவராகின்றார். ஆனால் குடும்பம் போன்ற தொகுதியிலே, இதனைவிட முற்றுமுழுதான இயல்பினையுடைய ஓர் உறவைக் காணலாம்.

தொடர்புகள் திட்டவட்டமான ஒரு தலையங்கத்துக்குள் அடங்கி இருப்பதும் துணைத்தொகுதி ஒன்றினை அறிந்து கொள்வதற்குதவும் மற்றுமோர் இயல்பாகும். இதற்குரிய ஓர் உதாரணமாக, ஒரு பாடசாலைப் பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் ஒரு கூட்டத்தினைப் பார்ப்போம். இங்கே, சங்க உறுப்பினர் பாடசாலையின் அபிவிருத்திக்குரிய பல விடயங்கள் பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகின்றனரெனினும் அக்கருத்துகள் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்ட விடயத்துக்குரியனவாக இருத்தல் வேண்டும். அநேகமான சந்தர்ப்பங்களிலே, ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலுக்கேற்பவே கூட்டத் திரும்ப்பிசிகள் ஒழுங்கு செய்யப்படுவதைக் காணலாம். ஆனால் இச்சங்கத்தையே சார்ந்த உறுப்பினர்களான பெற்றேருக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்துப்

விளைகளுக்கும் இடையிற் காணப்படும் தொடர்புகள் இப்படி யான்* நிகழ்ச்சி நிரவின்படி ஒழுங்கு செய்யப்படுவதில்லை. எனவே, விடயத்துக்கு மாத்திரமுரிய கருமங்கள் துணைத்தொகுதிகளுக்குரிய ஓர் இயல்பாகும்.

இவற்றைவிட உறவுகளை ஏனையோருக்கு ஒப்படைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் துணைத்தொகுதிகளின் ஓர் இயல்பாக எடுத்துக்காட்டப் படலாம். துணைத்தொகுதி உறுப்பினர் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப் படும் கடமை தனிப்பட்ட வேற்றுமைகளைக் கருதாது நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கடமைகள் ஒன்றேயாகும். இதற்குரிய உதாரணம்: ஒரு தொழிற்சங்கம் வருடாவருடம் நடத்தும் உத்தியோகத்தர் தெரிவு மூலம், ஒவ்வொரு வருடத்துக்குமுரிய புதிய உத்தியோகத் தர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இதனால், ஒவ்வொரு வருடம் பதவியிலிருந்து நீங்கும் உத்தியோகத்தர் ஒவ்வொருவரும் செய்த வேலைகளைப் புதிய உத்தியோகத்தர்கள் பாரமேற்கவேண்டி ஏற்படுகின்றது. துணைத்தொகுதி உறவுகளை இன்னொருவரிடம் கையளிக்கலாம் என்பது இதிலிருந்து புலனாகும். ஆனால் குடும்பம் அல்லது நண்பர் குழாம் போன்ற ஒரு முறையிலிருக்கிற காணப்படும் உறவுகளை இப்படியாகக் கையளித்துக் கொடுக்கமுடியாது. ஒரு குடும்பத்திலே தந்தைக்குரிய கடமைகளை இன்னொருவரிடம் ஒப்படைக்க முடியாது. தனிப்பட்ட ஒருவன் தனது நண்பர்களுடன் கொண்டுள்ள உறவை மற்றொருவரிடம் ஒப்படைக்க முடியாது. அந்த உறவுகளை உடையவர்களுக்கு மாத்திரமே அவை உரியனவாகும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது, உறவுகளிலே காணப்படும் திட்ட வட்டமான இயல்பு, தனிப்பட்ட குறிக்கோள்களுக்கு மேலாகப் பொதுக் குறிக்கோள்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், தொகுதிக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்குமிடையிற் காணப்படும் உறவுகளில் கூட்டு இயல்பைக் காணமுடியாமை, தொடர்புகள் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நோக்கத்தின் எல்லைக்குள் அடங்கியிருத்தல் ஆகியன துணைத்தொகுதிகளின் இயல்புகளாகும். இப்படியான தொகுதி இயல்புகளைப்பெரும்பாலும் எப்படியான மனிதக் கூட்டங்களிலே காணலாம், என்று நாம் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். குடும்பங்கள், விளையாட்டுக் குழுக்கள், அயல், இனக்குழாம், அல்லது சிறுர் சமுதாயம் ஆகியவற்றிலே இந்த இயல்புகளைக் காணுதலிருது. ஆயின், கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், கிராமசபை, நகரசபை, நலன்புரிச் சங்கங்கள், தொழிற்சங்கங்கள், அரசியற் கட்சிகள் முதலிய மனிதக் குழுக்கள் மத்தியிலே இவ்வியல்புகளைப் பெற தும் காணலாம். ஆகையினாலே இவை போன்ற தொகுதிகள் எல்லாம் துணைத்தொகுதிகள் என்று குறிப்பிடப்படும்.

இங்கு நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விடயங்கள் இரண்டுள். முதலாவது, துணைத்தொகுதிகளுள்ளும், முதல்நிலை உறவுகள் ஏற்படுவதற்குரிய சந்தர்ப்பமுண்டு என்பது. உதாரணமாக, ஒரே கைத்தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளருடைய உறவுகள் சட்டதிட்டங்களினால் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பினும், இந்தச் சட்டதிட்டங்களுக்கு அமையாத முறையில், வேலைத்தலத்திலே, தொழிலாளர்களுக்கிடையில், தனிப்பட்ட நெருங்கிய நட்பு ஏற்படுவதற்கு இடமுண்டு. வேலைத்தலத்திலேவனிலும், எல்லா மனித நடத்தைகளையும் சட்டதிட்டங்களின் படி கட்டுப்படுத்தல் மிகவும் முடியாத காரியமாகும். வேலைத்தல உரிமையாளர் மத்தியிலும். அவரவருக்கிடையிற் காணப்படும் நட்பின் தன்மையின்படி அவர்களுக்குள் சிறு குழுக்கள் உண்டாக்கக்கூடும். ஆகையினாலே தொகுதிகள் பற்றிய இப்பாகுபாடு முற்றுன ஒன்றன்று.

இரண்டாவது விடயம் என்னவெனின், குறிக்கப்பட்ட ஒருவர் முதற்றெருத்திகள் பலவற்றிலே உறுப்பினராக இருப்பதுபோல துணைத்தொகுதிகள் பலவற்றிலும் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடும். வீட்டிலே ஒரு குடும்ப உறுப்பினராக இருக்கும் ஒருவன் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே செயலாளராக இருக்கக்கூடும். இந்த இரு சந்தர்ப்பங்களிலும் அவன் இருவிதமான தொடர்புகளை உடையவனுகின்றன. இதனாலே, ஒருவரைப் பார்த்த மாத்திரத்தே அவர் எவ்வாறுன உறவுகளையுடையவர் என்று முடிவு செய்து கொள்ள முடியாது. குறிக்கப்பட்ட ஒரு பின்னணியிலே ஒருவர் செயற்படுகின்ற முறைக் கேற்ப அவர் வைத்திருக்கும் உறவுகள் எவ்வாறுன இயல்புகளை யுடையனவென்று தீர்மானித்தல் வேண்டும். இவ்வாறன்றி, முதல்நிலை உறவுகளை உடையவர்கள் துணை நிலை உறவுகளை உடையவர் கள் என்று மக்கள் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுவதில்லை.

தனியானும் தொகுதியும்

தொகுதி வாழ்க்கையின்றி தனியாள் வாழ்வது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல வென்று நாம் இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ளலாம். தொகுதி எனப்படுவது தனியாளிடத்திலே செலுத்துகின்ற செல்வாக்கினையும் அதனால் அவன் அடைகின்ற நன்மையினையும் பற்றி இனி ஆராய்வோம்.

தொகுதியிலே வாழுகின்ற ஒருவன், தனது சமுதாயத்திலே ஆளுமையைக் காட்டவேண்டி ஏற்படுகின்றது. தான் யாரென் பதைச் சமுதாயத்திலே வாழ்கின்ற மற்றவர்கள் மூலம் அறியவேண்டியவனுகின்றன. ஆனால், இந்தப் பற்றினை அவனால் தனிப்பட்ட முறையில் நிறுபிக்க முடியாது. ஒருசாரார், அவன் தனது ஆளுமையை மற்றவர்களுக்கு நிறுபிக்கவேண்டுமென்பதைப் போலவே மற்றவர்களும் அவனை அறிந்து கொள்வதற்குரிய சுலப

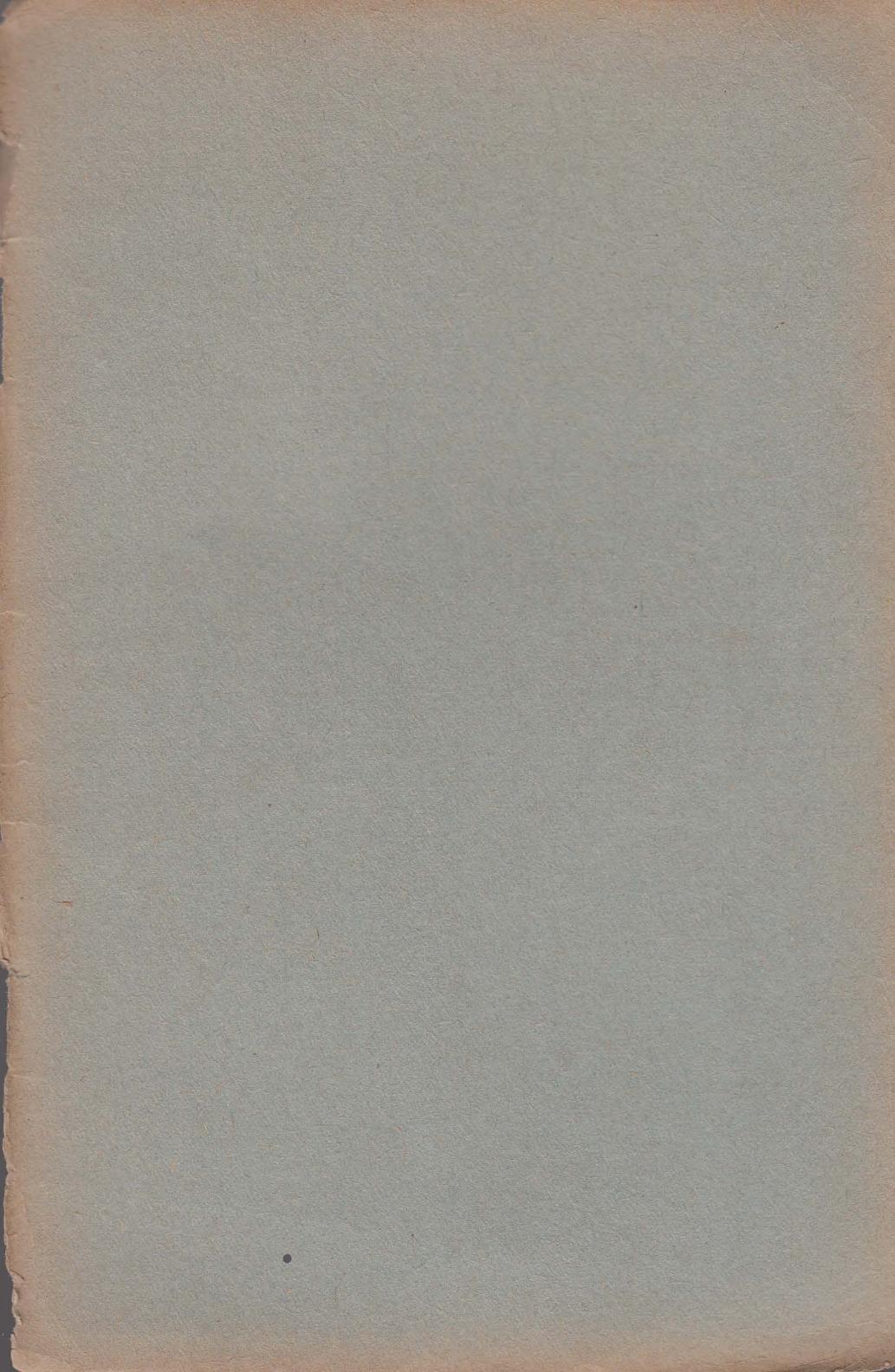
மான சாதனம் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். இந்தச் சாதனம் தொகுதியாகும். ஆகையினாலே சமூக வாழ்க்கையிலே தனியாட்களை அறிந்து கொள்வதற்கு அவர்களுடைய கிராமம், குடும்பம், அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு தொகுதி பயன்படுத்தப்படுவதை மனித சமுதாயத்திலே காணலாம். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தமது ஆளுமையை நிருபிக்கும்போது ஒருவனுடைய தொகுதி அதற்கு வேண்டிய சிறந்த அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஆகையினாலே தொகுதிவாழ்க்கை எனப்படுவது ஒருவனுக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

ஒரு சமுதாயத்திலே வாழுகின்ற ஒரு மனிதன் பல குறிக்கோள்களை உடையவனுவான். இவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றை அவனால் தனியே அடையமுடியாது. அதனாலே மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டிய தேவை அனுக்கு ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக, ஒரு வேலைத்தலத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர் பற்றிப் பார்ப்போம். வேலைத் தலத்திலே வேலை கொள்வோரிட மிருந்து பல கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு அவன் ஆலோசிக்கக்கூடும். ஆனால், தனிப்பட்ட முறையிலே முயன்றால் இவன் விரும்பும் பலன்கள் கிடைக்காமற் போகக் கூடும். ஆகையினாலே ஒரு தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்து அந்தக் கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு அவன் முயலுகின்றன. ஆகையினாலே, ஒருவன் தனது குறிக்கோள்களை அடைவதற்குத் தொகுதி வாழ்க்கை எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவமுடையது என்று இதனைக் கொண்டு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒரு மனிதன் தனது சமுதாயத்திலே காணப்படும் சிற்சில கொள்கைகளைப் பின்பற்றவேண்டும் என்பது மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இக்கொள்கைகள் யாவை என்று மனிதன் பிறக்கும்போதே அறிந்து கொள்வதில்லை. சில மெய்யிய வறிஞர் கூறியுள்ளவாறு, மனிதனுடைய உள்ளாம் அவன் பிறக்கும் போது ‘வெறிதாகவே’ இருக்கின்றது. அவன் ஒரு தொகுதி வாழ்க்கை மூலமே ஒரு மனிதனுக் கவளர்கின்றன. தாயினுடைய வயிற்றிலே உற்பத்தியாகிச் சில காலம் கழிந்த பின்னர், சிறிது சிறிதாக மற்றவர்களைப்போல வளருவதுடன் சமூக வாழ்க்கையிலே பின்பற்ற வேண்டிய சில ஒழுக்கக்கோட்பாடுகளையும் அவன் விளங்கிக் கொள்ளுகின்றன. உதாரணமாக, ஒருவன் சிறு பராயம் தொட்டு சட்டத்திட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் முறை பற்றிப் பார்ப்போம். விளையாடும்போது, சிறுவர்களுடைய நடத்தைபற்றிப் பரி சோதனைகள் நடத்திய பின் பியாஜே எனும் உளவியலறிஞர் சட்டத்திட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமெனும் மனப்பாங்கு சிறு பராயத்திலேயே விளையாட்டுக் குழுக்களிற் சேர்ந்து விளையாடும் போது சிறுவர்களிடம் உண்டாகிவிடுகின்றது என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சிறு பராயத்திலிருந்தே சமுதாயத்திற் காணப்

படும் சட்டதிட்டங்களைப் பிள்ளைகள் பழகிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய மூல அடிப்படையினை சமுதாயம் ஒழுங்கு செய்தல் வேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சமுதாயத்திலே நாம் எவரும் மற்றவர்களுடன் பழகுவதற்கு விரும்புகின்றோம். தனிமையாக வாழ்வதனால், மனிதன், சாதகமற்ற ஒரு குழலை எதிர்நோக்கவேண்டியவனுகின்றான். எடுத்துக்காட்டாக, குடும்பவாழ்க்கையை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான ஒத்துழைப்பு குடும்பத்திலே கிடைக்கின்றது. இந்த ஒத்துழைப்பு, அவன் வளருகின்ற குடும்பத்திலே கிடைக்கவில்லையெனின், இருவிதமான விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும். ஒருபுறம், அவனுடைய உளவளர்ச்சியானது தடைப்படக்கூடும். மறுபுறம், அந்த ஒத்துழைப்பு கிடைக்காமையினால் ஏற்படும் மனவுடைவு காரணமாக அவன் சமூக விரோதச் செயல்களிலுமே ஈடுபடக்கூடும். மனிதன் தனக்குத் தேவையான உளப் பாதுகாப்பினையும் ஒத்துழைப்பினையும் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு மற்ற வர்களுடைய உதவியை நாடுகின்றான் என்பது இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது ஜேமன் படைகளைப் பயன்படுத்தி நடாத்தப்பட்ட சமூகவியற் பரிசோதனைகள் மூலமே தெரியவந்துள்ளது. சாதாரண வாழ்வுக்குரிய வெளிச் சமுதாயத்திலிருந்து பிரிந்து, போர்க்களத்தை அடைந்தபோது ஒரே படையைச் சேர்ந்த போர் வீரர் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் அன்மையிற் செல்லுதற்கு முயன்றார்கள் என்பது இப்பரிசோதனையிலிருந்து தெரியவந்தது. அப்படியான ஒரு இக்கட்டான் நிலையிலே, போர் வீரனுக்குத் தேவையான உளப்பாதுகாப்பினையும் ஈதரியத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இருந்த ஒரேயொரு மார்க்கம் அவனுடைய சகோதரப் போர் வீரன் மாத்திரமே என்பது இந்தப் பரிசோதனையின்போது தெரியவந்தது. ஆகையினாலே, ஒருவனுக்கு வேண்டிய உளப் பாதுகாப்பினையும் ஒத்துழைப்பினையும் பெற்றுக் கொள்ளுவதிலே தொகுதி ஆற்றும் சேவை சிறப்பான ஒன்றாகும்.

සමාජ විද්‍යාවේ මූලිකාංග - 1 වන කොටස (දෙමළ)